

رییس جمهور غنی:

تلفات غیرنظامیان در حمله‌ی هوایی

در ولسوالی خاشرود نیمروز

بررسی شود

اطلاعات روز: رییس‌جمهور اشرف غنی به نهادهای امنیتی و دفاعی هدایت داده است که تلفات غیرنظامیان در حمله‌ی هوایی در...

صفحه ۲

۹ سرباز ارتش در فراه کشته شدند

صفحه ۲

کابل‌نان:

فروشده‌ای ترس خورده

با مشتریان بی‌نزاکت

صفحه ۳

کلید شکوفایی اقتصادی افغانستان

در هتل «شرق دوحه»

صفحه ۴

یادداشت روز

طالبان:

هیولای وحشت

در شاهراه‌ها

در ادامه‌ی گروگان‌گیری طالبان، این گروه چهار غیرنظامی را سه روز پیش در دره «قره‌باغ» غزنی ربودند. در این ماه طالبان دست‌کم سه بار مسافران را در مسیر راه غزنی گروگان گرفته‌اند. براساس گزارش‌های رسمی، هم‌اکنون تعداد گروگان‌گرفته‌شدگان در جریان دو هفته‌ی گذشته توسط طالبان به ۱۷ نفر رسیده‌اند. هرچند گروگان‌گیری طالبان از غیرنظامیان در شاهراه‌ها مسأله‌ی تازه‌ی نیست، اما این کار طالبان ابعاد تازه و نگران‌کننده‌ای به خود می‌گیرد. طالبان در کنار جنگ از پدیده‌ی گروگان‌گیری مسافران به‌عنوان ابزار باج‌گیری و اهرم فشار بر دولت برای مقاصد سیاسی‌شان استفاده می‌کنند تا همزمان با مذاکرات صلح بین‌افغانی جنگ روانی‌شان را با دامن‌زدن نارضایتی مردم از دولت، ابعاد تازه‌تری ببخشند. همچنین فشارهای اجتماعی را بر دولت وارد کنند.

واقعیت این است که تکرار گروگان‌گیری طالبان از غیرنظامیان و مسافران در شاهراه‌های کشور نشان می‌دهد این گروه از...

۲

مجلس نمایندگان به غنی:

کسی نمی‌تواند با توجیه

سلیقه‌ای قانون، دارایی عامه را

حیف و میل کند

صفحه ۲

مجلس نمایندگان ایران لایحه‌ی موافقت‌نامه‌ی ارتباط بین‌المللی راه آهن با افغانستان را تصویب کرد

اطلاعات روز: مجلس نمایندگان ایران لایحه‌ی موافقت‌نامه میان این کشور و افغانستان را در خصوص ارتباط بین‌المللی راه آهن...

صفحه ۲

تیراندازی در شیکاگو دست‌کم سه کشته و چهار زخمی بر جای گذاشت

صفحه ۶

مسئول ارتباطی «آی‌اس‌آی» و چهار عضو شبکه‌ی حقانی در پکتیکا بازداشت شدند

صفحه ۲

تحلیل

حکومت مؤقت:

«سراب» یا سرنوشت محتوم؟ (۱)

کلافه‌کننده و آزاردهنده است. به خاصه پس از چشیدن طعم یک تجربه‌ی سیاسی گوارای بیست ساله که نسبت به دوره‌های سیاسی خون‌بار و رنج‌آور گذشته تفاوت‌های بنیادین داشته است، سخن گفتن از حکومت مؤقت، کشیدن سوهان اضطراب و | صفحه ۴

نژادش

رسانه‌ها ابزاری برای صلح در محیط‌های متمایل به درگیری

در سال‌های اخیر اهمیت رسانه‌های آزاد، حرفه‌ای و متکثر برای مشارکت در حکومت‌داری خوب در توسعه بین‌المللی مورد توجه قرار گرفته است. بر اساس معیار «برنامه توسعه ملل متحد (UNDP)» یک رسانه پرجنب‌وجوش به مردم امکان | صفحه ۵

تحلیل

دیوید سلینجر و

رمان «ناتور دشت»

کتاب ناتور دشت با عنوان اصلی (The Catcher in the Rye) اثر بسیار مشهور و برجسته جروم دیوید سلینجر است که در سال ۱۹۵۱ منتشر شد و طبق آخرین آمارها تاکنون بیشتر از ۶۵ میلیون نسخه از آن در سراسر جهان به فروش رفته است. این رمان کتابی شاخص در ادبیات آمریکا محسوب می‌شود و به بیش از ۳۵ زبان نیز ترجمه شده است. جروم دیوید سلینجر نویسنده معاصر آمریکایی است که بیشتر بعد از جنگ جهانی دوم مشهور شد. رمان‌ها و کتاب‌های معروف سلینجر در نشان‌دادن تعارض جامعه مدرن آمریکا با زندگی شکل گرفته است. شخصیت‌هایی که سلینجر خلق می‌کند آدم‌های تنها و بیگانه از اجتماع هستند. در رمان‌های او فردگرایی و ضد اجتماع بودن را در بالاترین حد می‌بینیم. سلینجر و زندگی ادبی او سلینجر بیش از هر دوره‌ی سنی به دوره‌ی بلوغ، نوجوانی و...

۳

EAP Preparatory | FST Foundation Studies for TOEFL | Mock Test for TOEFL and IELTS | EAP English for Academic Purposes | FSI Foundation Studies for IELTS

انگلیسی اکادمیک را با ما بیاموزید! | TOEFL HOUSE | Unlock the World with TOEFL

شروع سمستر جدید

شعبه (کوته سنگی): کوته سنگی، گولابی دوخلفه، ایستگاه سابقه.
شعبه (برچی): برچی، ایستگاه مغازه، کوچه اول باغ خان.
شعبه (سلیم کلون): سرکد چهل متره، چهارراهی سلیم کلون.

0747 994 244 | 0745 651 844 | 0747 918 200

toeflhouse@gmail.com | TOEFL House

ادامه‌یادداشت‌روز

هر عمل برای رسیدن به اهداف سیاسی‌شان استفاده می‌کنند و پروای قواعد و هنجارهای اخلاقی و انسانی را ندارند. برای آن‌ها جان مردم ملکی و بی‌گناه اهمیت ندارد و در بند این نیستند که این اعمال‌شان، جنایت‌های بشری شمرده می‌شود. این روحیه‌ی گروه طالبان بارها منجر به فاجعه‌ی انسانی شده و طالبان دست به کشتار جمعی مسافران زده است. به‌عنوان مثال کشتن دسته‌جمعی ۱۴ مسافر در مسیر راه کابل-غور که همه‌ی قربانیان غیرنظامیان بودند. رویدادی که در جمع کشته‌شده‌ها یک نuerوس نیز شامل بود. در کنار گروگان‌گیری بارها رفتار بد و خشین طالبان با مسافران در شاهراه‌های کشور خبرساز شده است. گزارش‌هایی از اخاذی طالبان بارها نیز رسانه‌ای شده، حتا مسافران گفته‌اند که طالبان در شاهراه هرات – کابل از مسافران «بیگاری» می‌کشند.

ضمن گروگان‌گیری، این روزها چشم‌دید مسافران از برخورد طالبان در شاهراه‌های کشور روایت ترس، وحشت و ارباب است. چشم‌دید بسیاری از کسانی که این روزها در شاهراه‌های کشور سفر می‌کنند، از ایست‌های بازرسی طالبان تجربه آزار و اذیت بدون دلیل است. افراد طالبان به‌دلیل یک عکس زن در موبایل، مسافری را تا حد مرگ لت‌وکوب کرده است. اولین کاری که طالبان در ایست‌های بازرسی‌شان می‌کنند، بررسی موبایل مسافران است که نقض حریم خصوصی‌شان است. مسافری که به‌تازگی از کابل به قندهار سفر کرده بود، می‌گفت وقتی در ایست‌های بازرسی، افراد نقاب‌پوش و تفنگ بر دوش طالبان به بس مسافربری بالا می‌شدند، سکوت مرگ حکم‌فرما می‌شد. بدرفتاری طالبان با مسافران در مناطق تحت حاکمیت‌شان، نشان می‌دهد که طالبان همچنان همان گروه متحجری است که مردم در سال‌های حاکمیت این گروه شاهد بودند. هیولای ترس و وحشت طالبان در شاهراه‌ها از یک‌سو، سفر برای شهروندان را سخت کرده است و از طرف دیگر، بی‌پروایی طالبان را به قواعد و هنجارهای اخلاقی و انسانی به نمایش می‌گذارد.

کارنامه اخلاق رفتاری طالبان با شهروندان سیاه و تاریک است. صدها بار طالبان به کشتار غیرنظامیان، استفاده از غیرنظامیان به‌عنوان سپر انسانی، تخریب و غارت دارایی‌های عامه، ویران کردن زیربناها، حتا تجاوز جنسی به زنان و دختران و ده‌ها جنایت دیگر انسانی دست زده‌اند. روایت عطش طالبان برای تخریب حکایت مثنوی هفتاد من است. از شاهراه‌ها گرفته تا ساختمان‌های مکاتب، پایه‌های مخابراتی، بندهای آب، پایه‌های برق و هر نوع تأسیسات عامه نشان زخم طالبان را بر تن دارد.

طرف دیگر ماجرا دولت است. حکومت در برابر رویکرد گروگان‌گیری طالبان برخورد جدی نشان نمی‌دهد. با این‌که پدیده‌ی گروگان‌گیری و ترس از آزار و اذیت طالبان سال‌هاست که به کابوس شهروندان در شاهراه‌های کشور بدل شده، اما هنوز مردم شاهد اقدام جدی حکومت در برخورد با این مشکل نبوده‌اند. هر باری که شهروندان برای مقاصد سیاسی و نظامی گروگان گرفته شود مضاف بر این‌که جان شهروندان به خطر مواجه می‌شود، اعتماد مردم نسبت به عملکرد دولت ضربه می‌خورد و به نارضایتی مردم از دولت دامن می‌زند. انتظار مردم این است که حکومت افغانستان باید در برخورد با پدیده‌ی گروگان‌گیری و تأمین امنیت شاهراه‌ها به‌گونه‌ی جدی و با تمام توان ایستاد شود.

کسی نمی‌تواند با توجیه سلیقه‌ای قانون، دارایی عامه را حیف‌ومیل کند

اطلاعات روز: به‌دنبال اظهارات رییس‌جمهور غنی مبنی بر صلاحیت مجلس نمایندگان در مورد تصویب بودجه، این مجلس می‌گوید که به هیچ کسی اجازه نمی‌دهد تا با توجیه «سلیقه‌ای» و «تفسیر شخصی» از قانون، دارایی عامه را حیف‌ومیل کند.

میررحمان رحمانی، رییس مجلس نمایندگان که در نشست عمومی دیروز (دوشنبه، ۲۲ جدی) این مجلس صحبت می‌کرد، گفت: «مجلس نمایندگان اجازه نمی‌دهد که کسی با توجیه سلیقه‌ای و تفسیر شخصی از قانون به حیف‌ومیل دارایی‌های عامه بپردازد و از آن در برنامه‌های کوچک گروهی و کمپینی استفاده کند.»

آقای رحمانی افزود که اظهارات رییس‌جمهور مبنی بر صلاحیت این مجلس در مورد تصویب بودجه نشان‌دهنده‌ی «دیدگاه تاریک» و «بی‌خبری» او از مواد قانون اساسی کشور است. او تأکید کرد که بر مبنای این قانون، تعدیل بودجه وظیفه‌ی حکومت می‌باشد، اما تصمیم‌گیری و تأیید آن از صلاحیت‌های مجلس نمایندگان است.

رییس مجلس نمایندگان همچنان افزود: «طی مراحل و دقت در سند بودجه از

مهم‌ترین مکلفیت‌های مجلس نمایندگان و صلاحیت‌های نظارتی برای تخصیص عادلانه و انکشاف متوازن و اجرای پروژه‌های ملی و مفید جهت مستفیدشدن مردم فقیر کشور است.» او در ادامه گفت که «فلسفه وجودی پارلمان مفیدسازی منطقی بودجه برای استفاده از دارایی‌های ملی است.»

با این حال، میررحمان رحمانی از حکومت خواست که هرچه زوتر مسوده‌ی تعدیل‌شده‌ی بودجه را به مجلس نمایندگان بفرستد. او تأکید کرد که باید در پیش‌نویس تعدیل‌شده‌ی بودجه، افزایش منطقی و متوازن در معاشات کارکنان دولت درنظر گرفته شود.

آقای رحمانی افزود که تا تصویب بودجه، این مجلس به رخصتی‌های زمستانی نمی‌رود. او در حالی این گفته‌ها را مطرح می‌کند که رییس‌جمهور غنی روز چهارشنبه‌ی هفته‌ی گذشته (۱۷ جدی) در نشست کابینه در واکنش به رد طرح بودجه‌ی سال مالی ۱۴۰۰ گفته بود که براساس قانون اساسی، تهیه و ارایی‌ی بودجه کار قوه‌ی اجرائیه است و پارلمان تنها می‌تواند آن را رد و یا قبول کند. او افزوده بود که پارلمان جای دولت را از نگاه قانون اساسی گرفته نمی‌تواند.

مجلس نمایندگان به غنی:

کسی نمی‌تواند با توجیه سلیقه‌ای قانون، دارایی عامه را حیف‌ومیل کند

از سویی هم، رییس‌جمهور گفته بود که پروژه‌های اضافی نیز در طرح بودجه‌ی سال مالی ۱۴۰۰، گنجانده نمی‌شود.

طرح بودجه‌ی سال مالی ۱۴۰۰ در تاریخ ۱۰ جدی از سوی مجلس نمایندگان رد شد. در این طرح، ۴۵۲ میلیارد و ۶۴۰ میلیون افغانی پیش‌بینی شده است. از این میان، ۲۹۵ میلیارد و ۸۱۰ میلیون افغانی بودجه‌ی عادی و ۱۵۶ میلیارد و ۸۳۰ افغانی بودجه‌ی انکشافی در نظر گرفته شده است.

تقابل حکومت و مجلس

از سویی هم، رییس مجلس نمایندگان گفت که این مجلس «به‌عنوان خانه‌ی ملت» توسط یک حلقه‌ی خاص در حکومت به‌صورت سیستماتیک مورد حمله قرار می‌گیرد و به فیصله‌های آن در حکومت اهمیت داده نمی‌شود.

او افزود: «[به] نقش نظارتی مجلس نمایندگان بر عمل‌کرد حکومت اعتبار داده نمی‌شود. [به] مصوبات مجلس نمایندگان چون رد دسترخوان ملی و رأی‌ندادن به شماری از وزیران و رییس بانک مرکزی توجه نمی‌شود.» میررحمانی رحمانی این موضوعات را

مسئول ارتباطی «آی‌اس‌آی» و چهار عضو شبکه‌ی حقانی در پکتیکا بازداشت شدند

مطابق اعلام ریاست عمومی امنیت ملی، این دو نفر به نقیب‌الله دستور داده تا فعالیت‌های تخریبی و تروریستی را در ولایت‌های پکتیا، پکتیکا و خوست انجام دهد. به دنبال آن، این فرد هسته‌ی خود را مؤظف کرده تا ارتباطش را با یکی از گروه‌های طالبان به رهبری «اخترمحمد» و «قوماندان قریشی» نزدیک کند.

این ریاست استخباراتی پاکستان است که این هسته در همکاری مشترک با طالبان و براساس هدایت سازمان استخباراتی پاکستان ماین‌گذاری و ترورها را انجام می‌داد.

در خبرنامه تأکید شده است که در آخرین مورد، افراد این هسته قصد داشتند یک موتورسایکل و یک موتر بمب‌گذاری‌شده را در شهر شرن، مرکز پکتیکا انفجار دهند که قبل از انجام این کار بازداشت شده‌اند.

رییس‌جمهور غنی:

تلفات غیرنظامیان در حمله‌ی هوایی در ولسوالی خاشرود نيمروز بررسی شود

خواستار بازداشت عاملان این حمله‌ی هوایی شده‌اند. این منابع همچنان گفته بودند که در میان کشته‌شدگان زنان و کودکان نیز شاملند.

میررحمان رحمانی، رییس مجلس نمایندگان نیز در نشست عمومی دیروز این مجلس گفت که در حمله‌ی هوایی نیروهای افغان در نیمروز، ۱۸ غیرنظامی کشته شده‌اند.

آقای رحمانی گفت که نیروهای امنیتی باید تلاش نهایی‌شان را به خرج دهند تا در جریان عملیات به غیرنظامیان تلفات وارد نشود.

خاشرود از جمله ولسوالی‌های ناامن در ولایت نیمروز در جنوب‌غرب کشور است.

گروه طالبان کشته و شش نفر دیگر زخمی شده‌اند.

دو روز پیش بازمحمد ناصر، رییس شورای ولایتی نیمروز در صحبت با روزنامه اطلاعات روز ادعا کرده بود که در حمله‌ی هوایی نیروهای افغان در ولسوالی خاشرود این ولایت، ۱۲ غیرنظامی کشته و دو نفر دیگر زخمی شده‌اند. او بعدا در صحبت با رسانه‌های دیگر، شمار کشته‌شدگان را ۱۸ نفر اعلام کرده بود که به گفته‌ی او، اعضای یک خانواده بوده‌اند.

منابع مردمی نیز به روزنامه اطلاعات روز گفته بودند که بستگان خانواده‌های قربانیان این حمله‌ی هوایی اجساد کشته‌شدگان را به شفاخانه ولایتی نیمروز منتقل کرده و

مردم و مکان‌های عامه به‌عنوان سپر استفاده می‌کنند. رییس‌جمهور تأکید کرده است: «تلفات ملکی از بدبختی‌های جنگ است که برای من و سایر مسئولین حکومت قابل پذیرش و تحمل نمی‌باشد.»

در همین حال، وزارت دفاع ملی کشور می‌گوید که ادعاها در مورد تلفات غیرنظامیان در حملات هوایی نیروهای ارتش در ولسوالی خاشرود ولایت نیمروز را بررسی می‌کند. در اعلامیه‌ی این وزارت آمده است که در حمله‌ی هوایی در ساحه‌ی منزری» ولسوالی خاشرود نیمروز که دو شب پیش انجام شد، یک فرارگاه طالبان هدف قرار گرفته است. به نقل از اعلامیه، در این حمله‌ی هوایی، نُه تروریست پاکستانی و پنج جنگ‌جوی داخلی

اطلاعات روز: رییس‌جمهور اشرف غنی به نهادهای امنیتی و دفاعی هدایت داده است که تلفات غیرنظامیان در حمله‌ی هوایی در ولسوالی خاشرود ولایت نیمروز را به‌صورت همه‌جانبه بررسی و یافته‌های‌شان را با ریاست‌جمهوری شریک کند.

در اعلامیه‌ای که دیروز (دوشنبه، ۲۲ جدی) از سوی ارگ ریاست‌جمهوری منتشر شده، به نقل از آقای غنی آمده است: «مانند گذشته با تأکید برای‌شان دستور می‌دهم که به‌خاطر جلوگیری از تلفات ملکی در جریان عملیات‌ها، از دقت کامل کار بگیرند.»

غنی افزوده است که طالبان و دیگر گروه‌های تروریستی عامل اصلی تلفات غیرنظامیان اند، زیرا به گفته‌ی او، این گروه‌ها از خانه‌های

۹ سرباز ارتش در فراه کشته شدند

اطلاعات روز: شماری از نمایندگان مردم فراه در مجلس نمایندگان می‌گویند که در حمله‌ی جنگ‌جویان گروه طالبان بر پاسگاه نیروهای ارتش در ولسوالی پشت‌رود این ولایت، نُه سرباز کشته شده‌اند.

عبدالستار حسینی، عضو مجلس نمایندگان در نشست عمومی دیروز (دوشنبه، ۲۲ جدی) این مجلس گفت که این رویداد در منطقه‌ی «تپه مادگان» ولسوالی پشت‌رود رخ داده است.

در همین حال، دادالله قانع، رییس شورای ولایتی فراه به روزنامه اطلاعات روز گفت که

مجلس نمایندگان ایران لایحه‌ی موافقت‌نامه‌ی ارتباط بین‌المللی راه آهن با افغانستان را تصویب کرد

رییس‌جمهور غنی و حسن روحانی، رییس‌جمهوری ایران در ۲۰ قوس سال جاری، مرز جدید میان دو کشور ایجاد شد .

این خط آهن در چهار قطعه تعریف شده است. دو قطعه این خط آهن در داخل ایران و دو قطعه در داخل افغانستان است. دولت ایران سه قطعه از این خط آهن را ساخته است. هم‌اکنون ۱۴۰ کیلومتر از مسیر خط آهن هرات – خواف ریل گذاری شده و قرار است که حکومت افغانستان ۸۵ کیلومتر دیگر از این مسیر را بسازد.

سخن‌گوی کمیسیون عمران مجلس نمایندگان ایران گفته است که این موافقت‌نامه شرایطی را ایجاد می‌کند که دو کشور از ظرفیت باری و مسافربری یک‌دیگر در حوزه‌ی حمل‌ونقل بین‌المللی نیز استفاده کند. او ابراز امیدآوری کرده است که این موافقت‌نامه در توسعه‌ی فعالیت‌های اقتصادی کشورها تأثیر مثبتی به همراه خواهد داشت.

مجلس نمایندگان افغانستان نیز سال گذشته طرح مشابهی را تأیید کرده بود.

با افتتاح خط آهن خواف – هرات توسط

رسمی دولت ایران (ایرنا) گفته است که کلیات و جزئیات لایحه‌ی موافقت‌نامه در خصوص ارتباط بین‌المللی راه آهن میان افغانستان و ایران با یک مقدمه و ۱۲ ماده توسط مجلس نمایندگان ایران تصویب شده است.

به گفته‌ی او، با تصویب آن، دولت‌های ایران و افغانستان به‌دلیل وجود روابط دوستانه و حسن هم‌جواری از حیث خطوط ارتباطی بین‌المللی نیز به تفاهم رسیده‌اند تا در حوزه‌ی تبادل کالایی و مسافر از ظرفیت‌های هر دو کشور استفاده شود.

خبرهای داخلی

www.etilaatroz.com

فروشنده‌ای ترس خورده با مشتریان بی‌نزاکت

| سهراب سروش |

در گوشه‌ی یکی از چهارراهی‌های شهر کابل، آدمی میان آدم‌های دیگر شغل عجیب و غریبی دارد؛ فروشنده است، اما کیک و کلوچه نمی‌فروشد، چرس می‌فروشد. نه دکان دارد، نه دکه و نه کراچی. فقط یک چایبر و یک پیاله دارد که از خودش نیست، از چای‌فروشی است که در نزدیکی او همیشه سرگرم پوف‌کردن به هیزم‌خانه‌ی پردود سماوارش است. گویی هیچ وقت آتشش سوز نمی‌گیرد. با این وصف مرد فروشنده تمام روز آن‌جا روی یک چپرکت بسیار کهنه نشسته، به‌نظر می‌رسد که چای می‌نوشد، ولی نمی‌نوشد؛ زیرا سر و صورتش را با یک دستمال چهارخانه‌ای آنچنان بسته که جز چشمانش سوراخ دیگری در چهره‌اش مشاهده نمی‌شود. به هر حال تمام روز از دهان گیلاس و نوله‌ی چایبرش بخارهای خیره‌نگی در هوا باهم رقص می‌کنند و محو می‌شوند.

مردمان و دکانداران محل هیچ یک او را نمی‌شناسند. می‌گویند کمتر از دو ماه است که در آن‌جا پیدایش شده است. نمی‌دانند هر صبح از کجا می‌آیند و شب‌ها به کجا می‌روند، ولی همه می‌فهمند که او چرس‌فروش است. با وجود این بی‌دلیل یا بادلایل کاری به کارش ندارند. او هم با قواره‌ی مغموم، لباس‌های ژنده، یک دست معیوب و چشمان معمولی توجه هیچ کس را به خود جلب نمی‌کند. نه حضورش چیزی به محل می‌افزاید و نه غیابش چیزی از آنجا می‌کاهد. نگاهش هم طوری است که انگار در تمام عمرش پشیزی در کلاه یک گدا نینداخته است؛ بی‌تفاوت و بی‌معنا.

برای این که کسی متوجه حضور من نشود، مرتب در اطراف چهار راه قدم می‌زدم و از دورادور نگاهش می‌کردم. از دور دیدم که دو جوان به او نزدیک شدند. یک نفرشان بدون هیچ سلام و کلامی یک صد افغانی را به طرف او پیش کرد. او پول را گرفت و بعد کلاهش را ۳۶۰ درجه چرخاند و پیرامونش را خوب به دقت واریسی کرد. بعد از جایش بلند شد. دو سه قدم راه رفت و بعد یک خشت شکسته را با پایش در روی زمین برعکس کرد. خم شد و از گودالک زیر آن پلاستیکی را برداشت که به اندازه‌ی یک چاکلیت بود. خشت را دو باره به حالت اول برگرداند و چاکلیت را به جوانان داد. جوانان بدون هیچ تشکر و خداحافظی با عجله از او دور شدند و میان جمعیت چهارراه ناپدید گشتند.

بیش از یک ساعتی که تماشايش کردم، مشتریانش یک نفری، دو نفری و گاهی به‌صورت گروهی پیوسته در رفت‌وآمد بودند. یکی پنج‌صد افغانی می‌داد، یکی سه‌صد، یکی دوصد، یکی صد و یکی پنجاه افغانی. آنانی که پنجاه افغانی چرس می‌خریدند، تعدادشان اندک بود، اما برای فروشنده مشکل خلق می‌کردند. چون او مجبور می‌شد، گره چاکلیت را باز کرده، آن را به دو تقسیم کند. بعد دو باره پلاستیک را گره بزند. این کار برای او که فقط یک دست در سمت چپ بدنش داشت، آسان نبود. اغلب مجبور می‌شد گره را با دندان‌ش باز کند. درحالی‌که مشتریانش عجله داشتند. هرچند از دور صدای‌شان شنیده نمی‌شدند، ولی معلوم بود که می‌گویند: «زود باش، زود باش.»

یک مورد دیدم که یک موتر کرولا نزدیکی او کنار سرک توقف کرد. آن زمان من خیلی نزدیک بودم و ادای کسی را درمی‌آوردم که می‌خواهد از سرک تیر شود، اما توجهم به آن‌ها بود. داخل کرولا هفت نفر نشسته بودند. یکی سرش را از پنجره بیرون آورد و با صدای بلند گفت: «یک صد روپییگی بیار بابیم، شیرک مزار اس؟ بچه‌ها چند روپییگی باشه؟» یکی دیگر در جواب او اما خطاب به فروشنده گفت: «پنج صدی بیار، پندصدی. ای سو سیل کو لالا، چرپ نباشه، خشک شه بیار. انرژی هم داری؟» فروشنده از پشت تو و پیچ‌های دستمالش گفت: «خشک پنج صد نمانده...» راننده که از آرنک‌های ممتد پشت سرش کلافه شده بود، داد کشید: «حالی زود شو دیگه، ما ایقه وقت نداریم.» مرد به سرعت رفت، دو سه خشت دور و بر چپرکت را پس کرد و با دامن پر کنار شیشه‌ی موتر آمد. در همین حالا یک گروه دیگر تا رسیدن نوبت روی چپرکت نشسته بودند. جالب این بود که سر و وضع مشتریان هیچ فرقی با سایر مردمان شهر نداشتند. هیچ آمار رسمی وجود ندارد که گویایی شمار مصرف‌کنندگان چرس در افغانستان باشد. اما از قرائن پیدا است که «چرس اعتیاد شاه و گدای افغانستان» است. از آن‌جا که افغانستان در زرع و تولید گیاه چرس نیز در صدر کشورهای جهان است، بی‌گمان شمار استفاده‌کنندگان نیز روزبه‌روز فزونی می‌یابد. این را می‌شود از بوی پارک‌ها و اماکن تفریحی و عمومی نیز فهمید؛ سال‌هاست در پارک‌های کابل بیشتر از گل، چرس بوی می‌دهد. این جا کابل جان است.

دیوید سلینجر و رمان «ناتور دشت»

| معصومه عرفان |

کتاب ناتور دشت با عنوان اصلی (The Catcher in the Rye) اثر بسیار مشهور و برجسته جروم دیوید سلینجر است که در سال ۱۹۵۱ منتشر شد و طبق آخرین آمارها تاکنون بیشتر از ۶۵ میلیون نسخه از آن در سراسر جهان به فروش رفته است. این رمان کتابی شاخص در ادبیات آمریکا محسوب می‌شود و به بیش از ۳۵ زبان نیز ترجمه شده است. جروم دیوید سلینجر نویسنده معاصر آمریکایی است که بیشتر بعد از جنگ جهانی دوم مشهور شد. رمان‌ها و کتاب‌های معروف سلینجر در نشان‌دادن تعارض جامعه مدرن آمریکا با زندگی شکل گرفته است. شخصیت‌هایی که سلینجر خلق می‌کند آدم‌های تنها و بیگانه از اجتماع هستند. در رمان‌های او فردگرایی و ضد اجتماع بودن را در بالاترین حد می‌بینیم.

سلینجر و زندگی ادبی او

سلینجر بیش از هر دوره‌ی سنی به دوره‌ی بلوغ، نوجوانی و جوانی می‌پردازد. برای او نوجوانی و جوانی زیباترین دوره و در عین حال رنج‌آورترین دوره است. سلینجر دنیای بزرگسالی را دنیای بسیار کثیفی می‌داند و می‌نویسد «زندگی بزرگسالی در واقع زندگی مصرف‌گرایی و مادی‌پرستی است، بزرگسالان همیشه آدم‌های متظاهری هستند.» و اما دلیل این که دوره جوانی و نوجوانی برای او زجرآور است این است که این دوره‌ها بسیار زودگذر است. و البته با توجه به این نکته کلی که تمام زندگی گذراست درون‌مایه رمان‌های او به بحث مهم گره می‌خورد: مرگ‌خواهی و مرگ‌طلبی.

شخصیت‌های سلینجر تمایل زیادی به مرگ دارند. از شخصیت‌هایی که در داستان‌های سلینجر، زندگی‌شان به خودکشی می‌انجامد، معمولاً قهرمان ساخته می‌شود. در داستان‌های سلینجر ما یک تقابل یا تضاد میان دنیای ذهنی و دنیای عینی انسان‌ها می‌بینیم. این دو دنیا با همدیگر همسانی، هم‌پوشانی و ارتباط ندارند. در واقع شخصیت‌های سلینجر همه دون‌کیشت‌صفت هستند. از طرف دیگر، داستان‌های سلینجر همه کم‌وبیش لحنی جنون‌آمیز دارند و شخصیت‌ها مجنون و دارای نوعی روان‌پریشی هستند؛ این شخصیت‌های مجنون کسانی‌اند که با هنجارهای اجتماع در تضاد هستند. طبق دریافت سلینجر این اجتماع است که با تعریف هنجارهای خاصی از خودش آدم‌ها را به دیوانه، غیردیوانه و عاقل تقسیم می‌کند. از این‌رو نظام‌های اجتماعی در آثار سلینجر بیش از همه مورد دشمنی قرار می‌گیرند که خانواده در رأس آن قرار دارد.

شما در داستان‌های سلینجر معمولاً پدر و مادر را افرادی می‌بینید که بچه‌ها را نمی‌فهمند و بسیار خودپسند هستند، و از این‌رو بچه‌ها تنها هستند. دومین هدف حمله‌ی سلینجر به نظام آموزشی است. در آثار سلینجر نظام آموزشی انسان‌ها را در یک دنیای بسیار کوچک حبس کرده و قدرت فکر کردن را از انسان‌ها گرفته می‌گیرد. در مرحله‌ی سوم رسانه است. منظور من از رسانه‌ها، دو رسانه‌ی اصلی است؛ یکی تلویزیون و دیگری سینما. سلینجر با تلویزیون و سینما مشکل اساسی دارد؛ چون به باور او این دو دنیا، کاذب هستند و دنیاهایی هستند که درون‌شان هیچ‌گونه راستی، درستی و صراحتی وجود ندارد.

یکی از مهم‌ترین ویژگی‌های سبک نگارش سلینجر صراحت آن است. سلینجر با هیچ شیوه تعارف ندارد و شما این صراحت را در تمام نوشته‌هایش می‌بینید. سبک بسیار صریح و ساده، روایت‌ها و داستان‌های سلینجر شبیه داستان‌های کلاسیک نیستند. یعنی داستان‌هایی نیستند که شروع و فرجام‌شان براساس یک ساختار بسیار محکم استوار باشد. بنابراین خیلی از داستان‌های سلینجر یک لحظه و یک مکالمه است؛ یک مکالمه‌ی خیلی ساده.

سلینجر شخصیت عجیبی داشت. او از معدود نویسندگانی بود که از شهرت و عواقب آن دوری می‌کرد. در ابتدای جوانی رویایی تبدیل شدن به یک نویسنده مشهور را در سر می‌پروراند اما به محض مشهور شدن به واسطه آثارش تغییر رویه داد. او سال‌ها فقط برای این که کسی به حریم خصوصی زندگی‌اش وارد نشود، از محافل ادبی دوری می‌کرد. این کار او برای بسیاری از خوانندگان آثارش قابل قبول نبود اما سلینجر بی‌توجه به این موضوع آرامش خودش را از هر چیزی مهم‌تر می‌دانست. در نتیجه، او مثل شخصیت رمان ناتور دشت در انزوا زیست و به بودن در یک کلبه چوبی کوچک اکتفا کرد. این رمان انگار که بازتاب آرزوهای نویسنده می‌باشد.

رمان «ناتور دشت»

ناتور دشت نامی است که از خواب شخصیتی به‌نام

هولدن گرفته شده. او در خواب می‌بیند که نگهبان و ناتور دشتی است که بچه‌ها در آن بازی می‌کنند. در انتهای دشت پرتگاهی است و او مواظب است کسی از بچه‌ها به سمت پرتگاه نرود. ناتور دشت در حقیقت خود بر لبه پرتگاه ایستاده و شاید خیلی وقت است که به زیر افتاده ولی هنوز خود را نگهبان دشتی می‌داند که جان او را به لب رسانده است. دشت برای او زندانی است مخوف و شاید او در پی دشتی نمادین است؛ دشتی که هر دقیقه از چمنزاری به چمنزاری کوچ داده می‌شود.

در رمان ناتور دشت، سلینجر تصویری نامتعارف از فرایند بلوغ یک پسر را نشان می‌دهد. هولدن کالفیلد بیشتر شبیه نوجوانی می‌ماند که در دروس افتاده و به دنبال این است که از این مرحله‌ی پردردسر عبور کند. در واقع هولدن پسری خاص، با نیازهای خاص است. او نه دنیای اطراف خود را درک می‌کند و نه اصلاً تمایلی به درک آن دارد. در واقع، بخش عمده‌ای از کتاب درباره احساس پشیمانی او بابت معلوماتی است که دارد. اگرچه معصومیت او در زمینه‌هایی همچون مدرسه، پول و غریزه جنسی از بین رفته است، ولی هولدن همچنان امیدوار است که بتواند از بقیه بچه‌ها محافظت کرده و آن‌ها را از موضوعاتی که مختص بزرگسالان است، دور نگه دارد.

عصیانی که هولدن دست به آن می‌زند، شبیه کاری نیست که از دیگر نوجوانان خیالی دنیای ادبیات دیده‌ایم. او نسبت به معلم‌ها و والدینش بی‌اعتماد می‌شود، نه تنها برای این که خودش را از آن‌ها جدا کند، بلکه همچنین به دلیل این که نمی‌تواند آن‌ها را درک کند. در واقع تنها بخش خیلی کوچکی از دنیا وجود دارد که هولدن به خوبی می‌فهمد. تنها افرادی که او به آن‌ها اعتماد دارد و مورد احترام قرار می‌دهد عبارتند از الی، برادر مرحومش و فیبی، خواهر کوچک‌ترش. به جز این دو نفر، هولدن بقیه آدم‌ها را حقه‌باز می‌بیند.

در واقع، هولدن هر کسی را که مورد پسندش نیست، حقه‌باز می‌نامد. او از هم‌اتاقی‌اش، استردلیتر هم دوری می‌کند چرا که استردلیتر به خاطراتی که برای هولدن بسیار عزیز است، چندان توجهی نمی‌کند. حتی ارنی، نوازنده پیانو هم حقه‌باز است. هولدن ناخودآگاه مهارت را مساوی با غرور می‌بیند (مسأله‌ای که قطعاً ریشه در گذشته او دارد) و نمی‌تواند بین این دو تمایزی قائل شود. حتا آقای آنتولینی، معلم مورد علاقه هولدن هم وقتی می‌خواهد او را نوازش کند، در دسته حقه‌بازها قرار می‌گیرد. به این ترتیب، این پسر با مجموعه‌ای از خاطرات عمدتاً بد تنها می‌ماند. برای درک تنهایی

سلینجر بیش از هر دوره‌ی سنی به دوره‌ی بلوغ، نوجوانی و جوانی می‌پردازد. برای او نوجوانی و جوانی زیباترین دوره و در عین حال رنج‌آورترین دوره است. سلینجر دنیای بزرگسالی را دنیای بسیار کثیفی می‌داند و می‌نویسد «زندگی بزرگسالی در واقع زندگی مصرف‌گرایی و مادی‌پرستی است. بزرگسالان همیشه آدم‌های متظاهری هستند.» و اما دلیل این که دوره جوانی و نوجوانی برای او زجرآور است این است که این دوره‌ها بسیار زودگذر است.

هولدن این بخش از کتاب را در نظر داشته باشید: «تقریباً هر وقت کسی به من هدیه‌ای می‌دهد، آخرش باعث می‌شود، دلم بگیرد.»

با این حال به لطف همین خاطرات است که هولدن موفق می‌شود این قدر صادقانه درباره افرادی که بر سر راهش قرار می‌گیرند، صحبت کند. اگرچه به‌نظر می‌آید او با تردید به دنیا نگاه می‌کند، ولی در اصل تنها کمی سردرگم شده است. از صحبت‌های هولدن این تصور به‌وجود می‌آید که او شخص سخت‌کوش است، ولی او خود را فردی بی‌اراده می‌بیند. هولدن هیچ درکی از درد و رنج ندارد و ترجیح می‌دهد در مسیری که ارزشش را داشته باشد جان خود را از دست بدهد. این مسأله به‌ویژه بعد از دعوا با مائوریس نمود بیشتری پیدا می‌کند.

بخش پایانی کتاب میزان رشد شخصیتی هولدن را نشان می‌دهد. بر خلاف هولدن اولیه که بلافاصله آدم‌های اطراف خودش را متهم به حقه‌بازی می‌کرد (افرادی مثل استردلیتر و اکلی)، در بخش‌های پایانی و از طریق مواجهه او با آدم‌های مختلف می‌توان به این نتیجه رسید که او خوددار شده و کم‌تر دیگران را قضاوت می‌کند. این رشد شخصیتی هولدن ناشی از تلاش او برای تبدیل شدن به یک ناتور دشت است. او همچنان از بزرگسالی می‌ترسد و در برابر آن منفعل است، ولی دیگر جایگاه خود را پیدا کرده و می‌خواهد از معصومیت بچه‌های دیگر محافظت کند. او تصور می‌کند همچون شخصی است که در لبه صخره‌ای ایستاده و باید مانع سقوط بچه‌های معصومی شود که ناخودآگاه از صخره سقوط کرده و از مرز بین کودکی و بزرگسالی عبور می‌کنند.

حکومت مؤقت؛

«سراب» یا سرنوشت محتوم؟ (۱)

| خادم‌حسین کریمی

برای بسیاری از افغان‌ها که از وقوع و تکرار کودتا، فروپاشی، جنگ داخلی، تغییر نظام و نسخه‌های رنگارنگ نظام‌ها و تحولات سیاسی در بیش از چهار دهه‌ی اخیر کشور به معنای واقعی خسته و درمانده هستند، بازکردن باب بحث در مورد یک حکومت مؤقت دیگر، کلافه‌کننده و آزاردهنده است. به‌خاصه پس از چشیدن طعم یک تجربه‌ی سیاسی گوارای بیست ساله که نسبت به دوره‌های سیاسی خون‌بار و رنج‌آور گذشته تفاوت‌های بنیادین داشته است، سخن گفتن از حکومت مؤقت، کشیدن سوهان اضطراب و ترس بر روان جمعی است. برای یک افغان حدوداً ۴۰ ساله که در ۴ دهه زندگی‌اش ۳ کودتا، یک اشغال نظامی وسیع، چهار نوع نظام سیاسی عجیب و غریب، سه حکومت عبوری/انتقالی، جهاد، جنگ داخلی، شورش و انواع و اقسام بلا و مصیبت را تجربه کرده است، شنیدن زمزمه‌ی یک حکومت مؤقت دیگر، چیزی شبیه به فرود آمدن تازیانه بر اندام خیس یک انسان تحت شکنجه است.

با وصف نامیوم بودن این بحث، ماجرای حکومت مؤقت در زمره‌ی فهرستی از مصائب و نبادیهای افغان‌هاست که از آن‌ها بیزار و ناخوشنودند اما اجزای لاینفک حیات جمعی‌شان است. پس از بیست سال و سرازیر شدن میلیاردها دالر کمک مالی جهان به سکتور انرژی افغانستان، برق پایتخت هنوز هم جیره‌بندی است. در جهان امروز، تاریخ مصرف «برق به مثابه‌ی روشنایی خانه‌ها»، مدت‌هاست به سر رسیده و اکنون حتا در عقب‌افتاده‌ترین کشورها و بی‌نصیب‌ترین بودجه‌ها و کمکه‌ها، برق تنها ابزاری برای روشن کردن خانه‌ها در تاریکی شبانگهان نیست بلکه ماشین کل سیستم زندگی را می‌چرخاند. در پایتخت افغانستان، دسترسی به برق حتا به مثابه‌ی روشنایی خانه‌ها میسر نیست. در بیست سال گذشته چندین میلیارد

دالر برای سکتور انرژی کشور اختصاص یافته اما هنوز هم کابل گاه چند شب مداوم در تاریکی فرو می‌رود. دو دهه پس از حضور ده‌ها هزار سرباز ائتلافی متشکل از قدرتمندترین ارتش‌های جهان، بیش از سه‌صد هزار نیروی امنیتی ملی، جنگنده‌های فوق مدرن، پهپاد، بمبافکن، مادر همه‌ی بمب‌ها، مدرن‌ترین اسلحه‌های ممکن، اشراف اطلاعاتی و جاسوسی وسیع، صرف صدها میلیارد دالر و هزاران قربانی از نیروهای امنیتی ملی و ائتلاف بین‌المللی ضد تروریسم، یک گروه شورشی موتورسایکل‌سوار اکنون بر نیمی از قلمرو کشور مسلط است و بیم و هشدار سقوط نظام را به صدا در آورده است. آنچه گفته شد، صرفاً دو نمونه‌ی برجسته از فهرست دور و دراز نبادیها و ناکامی‌های عذاب‌دهنده‌ی است که در برابر چشم‌های درمانده و مستأصل ما قد برافراشته است. فکر کردن به این حجم از فاجعه‌ی ناشی از سوءمدیریت مسئولان و مدیران، دردآور است اما با آن زندگی می‌کنیم.

احتمال بالای برپایی حکومت مؤقت در چارچوب روند صلح افغانستان، شبیه به همین نبایدهاست. تصور شورش عذاب‌آور و تحقق بخشی از رشته‌های یک نسل از افغان‌ها را پنبه می‌کند اما به دلایل برجسته و آمیزه‌ای از ناچاری و نیاز، تجویز شدن این نسخه در چارچوب روند صلح افغانستان قریب‌الوقوع به نظر می‌رسد. نیازها، اهرم‌های فشار و عواملی در متن واقعیت سیاسی افغانستان فعال و جاری است که برقراری حکومت مؤقت را حمایت و تا حدودی اجتناب‌ناپذیر می‌کند. این یادداشت سعی می‌کند به موارد برجسته‌ای از این نیازها، اهرم‌های فشار و عوامل بپردازد.

یکم؛ بازدارنده‌ی سلطه‌ی طالبانی

هرچند طالبان جسته و گریخته در مورد اسلامی‌بودن نظام موردنظرشان در چارچوب توافق سیاسی در روند صلح افغانستان سخن

گفته‌اند اما این عبارت به تنهایی تفسیر و مطالبه‌ی طالبان از نوعیت نظام سیاسی موردنظرشان را توضیح نمی‌دهد. مطالبه‌ی که این گروه بر آن پافشاری سنگینی دارد و به نظر می‌رسد برای شکستن این مقاومت به فشارهای سیاسی و نظامی سنگین و امتیازهای قابل توجه نیاز باشد.

بر اساس متنی که از آجنداهای پیشنهادی هیأت‌های دولت افغانستان و طالبان به همدیگر به رسانه‌ها درز کرده است، طالبان مهم‌ترین مطالبات‌شان در خصوص نوعیت نظام پس از توافق صلح را در سه کلیدواژه خلاصه کرده‌اند. این سه مورد، در واقع مهم‌ترین مطالبات طالبان برای تن دادن به توافق صلح هستند که تحقق آن می‌تواند یک‌ونیم دهه شورش و جنگ طاقت‌فرسا و هزینه‌برشان را به بهترین وجه به مقصود مورد نظر برساند. «زعیم ملی»، «نظام اسلامی» و «شورای اسلامی» که در صدر آجندای پیشنهادی این گروه قرار دارد، چشم‌انداز و دیدگاه مورد نظر این گروه از نوعیت نظام سیاسی کشور پس از توافق صلح را به صراحت تفسیر می‌کند. دستکم سه عضو هیأت مذاکره‌کننده‌ی دولت افغانستان که خواستار حفظ هویت‌شان هستند، اتفاق نظر دارد که این سه عبارت در واقع فشرده‌ی تمام مطالبات طالبان از روند صلح و متضمن برآورده شدن اهداف

این گروه مبنی بر تسلط یک حاکمیت دینی بنیادگرا و دیکتاتوری بر افغانستان بوده و موارد دیگر در آجندای پیشنهادی این گروه صرفاً حکم تزیینات را دارد. این سه عضو هیأت مذاکره‌کننده‌ی دولت معتقدند که طالبان موارد تزیینی و فرعی دیگری را به این دلیل در فهرست آجندای پیشنهادی‌شان آورده‌اند تا در جریان مذاکرات در یک ترفند تاکتیکی با عقب نشینی از اصرار بر آن موارد، چنین بنمایند که حاضر به انعطاف‌پذیری هستند اما بر این سه مطالبه که به آن اشاره شد، تا آخرین حد ممکن پافشاری خواهند کرد.

زعامت ملی مورد نظر طالبان، در واقع مشروعیت‌بخشی سیاسی و دینی به فرد شماره یک کشور در نظام سیاسی مطلوب‌شان به واسطه‌ی سازوکارهای دینی مثل شورای حل و عقد یا مانند آن است. سازوکاری که از بنیان، دموکراتیک و مردم‌سالار بودن نظام را نفی کرده و حق حاکمیت را از مردم که تنها آدرس مشروعیت سیاسی در یک نظام دموکراتیک است، به یک شورای محدود دینی می‌سپارد. برآیند زعامت ملی و سازوکار تعیین و تصویب آن، بی‌هیچ کم و کاستی استیلا‌ی یک ملا محمد عمر دیگر به واسطه‌ی یک شورای قندهار مشابه بر افغانستان است. بر اساس تفسیر مورد نظر طالبان از زعامت ملی، حدود صلاحیت و اختیارات زعیماً ملی، تقریباً

بی‌انتها است زیرا مشروعیت‌اش را از آموزه‌های دینی گرفته و صرفاً به خداوند پاسخگوست. در تفسیر مورد نظر طالبان از حکومت دینی، حتا گزینه‌ی تعیین شورای حل و عقد توسط زعیماً ملی نیز وجود دارد.

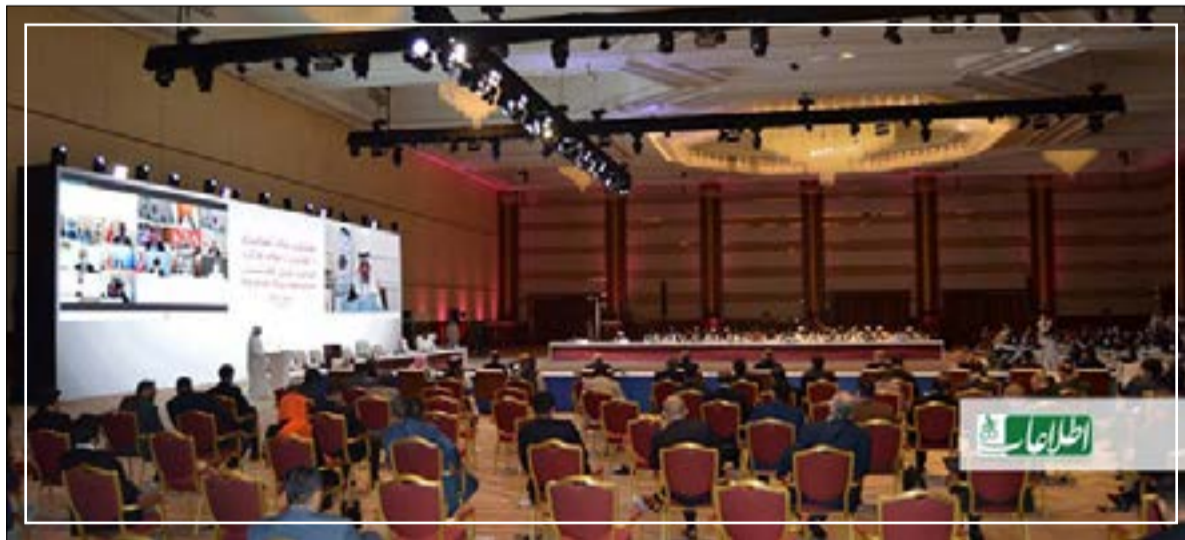
شورای اسلامی، مجموعه‌ای از مهره‌ها و علمای دینی عمدتاً منصوب زعیماً ملی است که تصمیم‌های زعیماً را حمایت و توجیه و از اجزای شدن دستورات و تصمیم زعیماً در سطح نهادها و دستگاه‌های اجرایی مسئول نظارت می‌کند. شورای اسلامی در عمل عقبه‌ی سیاسی و دینی زعیماً را تکمیل می‌کند.

بر اساس تفسیر و مراد موردنظر طالبان، مجموعه‌ی فتاوی، دستورات، صلاحیت‌ها و تصمیم زعیماً ملی به همراهی، تأیید و حمایت شورای اسلامی در همه‌ی امور سیاسی و اجتماعی، با سازوکاری تحت عنوان «نظام اسلامی»، قابل اجرا و نظارت است. به عبارت دیگر، نظام اسلامی در واقع بستر و سازوکاری برای پذیرش، اطاعت و اجزایی شدن همه‌ی فرامین، فتاوی و دستورات زعیماً ملی است.

با طرح این مطالبات و سازوکارها و پافشاری برای برآورده شدن و تحمیل آن بر دولت افغانستان در مذاکرات صلح، طالبان به دنبال تغییر نظام از بنیاد و عبور از دموکراسی به یک حکومت مطلقه‌ی دینی

کلید شکوفایی اقتصادی افغانستان در هتل «شرق دوحه»

| عبدالحمید خراسانی، روزنامه‌نگار

“

یافته‌های گزارش دانشگاه «نیراسکاموها» در سال ۲۰۲۰ نشان می‌دهد طالبان در یک سال مالی، که از ماه مارچ ۲۰۱۹ تا سال ۲۰۲۰ را در برمی‌گیرد، ۱٫۶ میلیارد دالراز طریق جمع‌آوری مالیات، قاچاق مواد مخدر، استخراج معادن، اخذی، صادرات و واردات و کمک‌های بیرونی، درآمد داشته‌اند.

مسلمان است و با این حال بیشتر از چهل سال است که زیر پرچم‌های مختلف و بنابه داشتن عقاید مختلف در آتش جنگ می‌سوزد. در طول چند دهه اخیر، تمام گروه‌ها و جناح‌های که در جنگ و خون‌ریزی افغانستان دخیل بوده‌اند جنگ‌شان را دفاع از دین عنوان داده اند. اما واقعیت امر چیزهای دیگری بوده است. گروه طالبان زیر نام امارت اسلامی بیش از دو دهه می‌شود که به‌خاطر حضور نیروهای خارجی در افغانستان، با دولت جمهوری اسلامی افغانستان درگیر جنگ هستند و از مردم افغانستان قربانی می‌گیرند. آن‌ها در

سال ۲۰۲۰ شاخص جهانی صلح - که در ماه جون امسال به نشر رسیده - از افغانستان به عنوان نخستین کشوری یاد شده که از میان ۱۶۳ کشور برای بار دوم در صدر کشورهای جنگ‌زده قرار گرفته است. در این گزارش آمده که هزینه جنگ در افغانستان برابر به ۵۱ درصد تولیدات ناخالص داخلی آن می‌باشد. همچنان در این گزارش تذکره داده شده رشد عاید سرانه کشورهای امن در مقایسه به کشورهای نامن سه برابر بیشتر است. هرساله درصد بزرگی از بودجه سال از سوی دولت افغانستان به بخش‌های امنیتی و دفاعی

جای شکی نیست که امنیت در یک منطقه، باعث رشد اقتصادی آن می‌شود و برعکس، اقتصاد ضعیف عامل بدامنی و ناهنجاری‌های اجتماعی است. بدین لحاظ، باید ریشه ناهنجاری‌های اقتصادی افغانستان را در زوایای جنگ ریشه‌یابی کرد. در کشورهای جنگ‌زده، فقر، بیکاری و بی‌سوادی افزایش می‌یابد. زیرا نهادهای آموزشی، صحتی و تجاری به‌گونه درست فعالیت نمی‌توانند. طبعاً جنگ سبب کاهش فرصت‌های شغلی شده و بیکاری سبب گسترش دامنه‌ی جنگ می‌شود. در گزارش

افغانستان به‌لحاظ موقعیت جغرافیایی از مزیت بالای اقتصادی و ترانزیتی بهره‌مند است و می‌تواند با ایجاد نظام حمل‌ونقل ایمن و مطمئن، از این مزیت در راستای افزایش درآمد ارزی و ارتقای موقعیت راهبردی در منطقه استفاده کند. کوریدورهای جاده‌ای بین آسیای مرکزی و آسیای جنوبی از طریق افغانستان می‌تواند به‌طور قابل توجهی باعث رشد اقتصادی نه تنها افغانستان بلکه کل منطقه گردد. برعلاوه، این کشور از لحاظ داشتن منابع طبیعی دست‌نخورده، یکی از غنی‌ترین کشورهای جهان است. با وجود این اما چرا با گذشت دو دهه از افغانستان جدید و سرازیر شدن میلیاردها دالر کمک‌های نقدی، هنوز هم این کشور با وضعیت بد اقتصادی دست‌وپنجه نرم می‌کند؟

افغانستان پس از سال ۲۰۰۱ در محور کمک‌های کشورهای منطقه و جهان قرار گرفت. براساس یک تخمین احتمالی کشورهای جهان از سال ۲۰۰۱ تاکنون در حدود ۹۰ میلیارد دالر برای افغانستان کمک منظم کرده‌اند. این مبلغ، رقم بسیار درشتی است. اما چرا هنوز بیش از نیمی جمعیت افغانستان زیر خط فقر زندگی می‌کنند؛ یعنی غذای یک‌روزه خود را بسیار به مشکل می‌توانند فراهم کنند؟ چرا فقر، بیکاری، فرار مغزها، اعتیاد به مواد مخدر، نبود فرصت‌های مناسب برای سرمایه‌گذاری‌های خارجی با وجود سرازیر شدن میلیاردها دالر، کماکان مشکل عمده شهروندان کشور است؟ برای یافتن پاسخ به این پرسش‌ها، نیاز است ابتدا درآمد پولی و وضع اقتصادی افغانستان را در «کانتکست» جنگ چندین ساله این کشور بررسی کنیم.

صلح و اقتصاد از اساسی‌ترین مولفه‌های زندگی اجتماعی بشر است و یکی، بدون دیگری در جهان معاصر تقریباً ناممکن شده است. در این

رسانه‌ها ابزاری برای صلح در محیط‌های متقابل به درگیری

فاطمه فرامرزی

گزارشگر

ستون است ایجاد کرد که همه ستون‌های این چارچوب وابسته به یکدیگر است؛ به گونه‌ای که پیشرفت در یک عامل، موجب تقویت دیگران و بالعکس می‌شود. یکی از این ارکان هشت‌گانه جریان آزاد اطلاعات است که «میزان دسترسی شهروندان به اطلاعات، آزادی و استقلال رسانه‌ها و همچنین میزان آگاهی و مشارکت شهروندان در روندهای سیاسی» را پوشش می‌دهد.

گروه توسعه بین‌المللی (DFID) به‌تازگی شواهدی را ارزیابی کرده است که نشان می‌دهد که رادیو، برنامه‌های تلویزیونی و رسانه‌های دیجیتال می‌توانند بر نگرش افراد نسبت به یکدیگرشان تأثیر مثبت بگذارند و از این طریق انسجام اجتماعی را بهبود بخشند.

برخی از ارزیابی‌های پژوهشی به این نتیجه رسیده که هنوز شواهد تجربی کافی برای تأیید یا رد ادعاهایی که رسانه‌ها باعث ایجاد ترویج درگیری یا جلوگیری از آن می‌شوند، وجود ندارد اما برای اثبات تأثیر مثبت رسانه‌ها بر دموکراسی، حاکمیت و پاسخگویی شواهدی وجود دارد.

جیمز دین از بی بی سی اکشن استدلال کرده است که در کشورهای شکننده رسانه‌ها و ارتباطات به‌طور فزاینده‌ای و از جهات مختلف مطابق به شرایط یک کشور مهم اند. اما او ادعا می‌کند: «همان‌طور که رسانه و ارتباطات گاهی شرایط را برای توافق سیاسی پایدار ایجاد می‌کنند، در برخی مواقع شناس آن را تضعیف می‌کنند.»

تعدد رسانه‌های در یک جامعه بیشتر موجب انسجام است یا چنددستگی؟

رسانه‌های اجتماعی مخاطبان را به‌عنوان سازندگان و مصرف‌کنندگان محتوا در نظر گرفته، افراد معمولی را در مقابل روزنامه‌نگاران حرفه‌ای که محتوای «تولیدشده توسط کاربر» را ایجاد می‌کنند، قرار می‌دهد و از این طریق می‌توانند راهی‌بخش باشند. زیرا به کسانی که ممکن است تبدیل به صدای کسانی شود که تا حال شنیده نشده‌اند. بنابراین رسانه می‌تواند به یک عامل مهم در مدیریت تعارض تبدیل شود. اما با چشم‌انداز اطلاعاتی باز، رسانه دروازه‌های گفتمان توهین‌آمیز، تحمل‌ناپذیر و اغلب مخرب را نیز باز می‌کند. یعنی اخلاق رسانه به معنای «یادگیری زندگی با بیان آزاد در عصر دیجیتال» نیاز به یک حرکت جدید دارد تا به مردم کمک کند درک کنند که آزادی بیان بدون برخی مسئولیت‌ها ممکن نیست.

تصور می‌شود رسانه‌های جمعی به‌دلیل کنترل شدن توسط دروازه‌بانان مانند سردبیرانی که تصمیم می‌گیرند صداها و نظرات آن‌ها شنیده شود، کمتر سبب تشدید درگیری هستند. اما رسانه‌های اجتماعی می‌توانند با ایجاد اندیشه‌های پوچ مردم را در معرض محتوایی قرار دهند که درگیر افکار دوقطبی در مسائل سیاسی شوند.

کاس سونستاین در کتاب خود در مورد چگونگی تأثیر اینترنت می‌گوید که اینترنت موجب انقسام و دو قطبی شدن سیاسی می‌شود و گفت‌وگوهای آنلاین تجربه‌ها و تفاهم‌های مشترک که مایه حیات دموکراسی هستند را به خطر می‌اندازد.

جیمز دین نیز در گزارش خود تحت عنوان «دولت‌های شکننده و رسانه‌ها» بر اهمیت سیاست هویتی در جنگ و پیش‌گیری از جنگ تأکید می‌کند. وی می‌گوید اگر نقش اصلی رسانه‌ها تقویت جدایی هویت‌ها بدون داشتن ظرفیت برای ایجاد هویت‌های مشترک باشد، باعث بروز مشکلات بیشتر در کشورهای شکننده می‌شوند.

چالش‌های رسانه‌های مستقل در ساختارهای ناپایدار
بسیاری از محیط‌های درگیر جنگ یا در وضعیت گذار به‌جای این‌که عامل شکوفایی رسانه‌های مستقل باشد، سبب تضعیف آن می‌شود، چون فساد شایع است، حقوق کم است، منابع (رسمی) و غیر رسمی) اغلب از گفت‌وگو با روزنامه‌نگاران، اتحادیه‌ها و انجمن‌ها امتناع می‌کنند یا می‌ترسند. نهادهای نظارتی و قانون‌گذاری نیز از آنکه حامی آزادی بیان و آزادی مطبوعات باشند، بیشتر مجازاتی هستند.

در کشورهای درگیر جنگ عواملی چون محدودیت‌های اقتصادی، مقررات، سانسور و کاهش آزادی اطلاعات، دسترسی ناکافی به اینترنت و حتا نوع مالکیت رسانه‌ها می‌توانند چالش‌های فراوانی برای فعالیت‌های رسانه‌های آزاد خلق کنند.

در سال‌های اخیر اهمیت رسانه‌های آزاد، حرفه‌ای و متکثر برای مشارکت در حکومت‌داری خوب در توسعه بین‌المللی مورد توجه قرار گرفته است. بر اساس معیار «برنامه توسعه ملل متحد (UNDP)» یک رسانه پرجنب‌وجوش به مردم امکان دسترسی آزاد به اطلاعات را می‌دهد، گفت‌وگو را ممکن می‌کند، مردم را به بیان دیدگاه‌هایشان ترغیب می‌کند، مشارکت سیاسی بیشتری را برانگیخته و پاسخگویی را تشویق می‌کند.

میشل بتز، متخصص آزادی بیان و توسعه رسانه‌های بین‌المللی در سال ۲۰۱۷ پژوهشی را در همکاری با «برنامه توسعه ملل متحد» در خصوص نقش رسانه‌ها در ایجاد درگیری و صلح انجام داد. بر این اساس پژوهش از سوی «مرکز حکومت‌داری اسلو» به نشر رسیده است.

پس‌زمینه

برنامه‌های توسعه‌ای که ظرفیت سازمان‌های رسانه‌های محلی را برای مستقل شدن تقویت کند، در اواخر دهه ۱۹۸۰ و ۱۹۹۰ با فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی و پایان جنگ سرد مورد توجه قرار گرفت. تا حدودی کارمندان جامعه مدنی و توسعه، پایان کمونیسم را ناشی از ورود صدای مخالف در ایستگاه‌های رادیویی مانند رادیو اروپای آزاد و تولید زیرزمینی و توزیع نشریات محدود دانستند.

در آن زمان تمرکز روی کشورهایی نبود که تحت فشار جنگ باشند. تحقیقات قابل توجهی نشان می‌دهند قدرت رسانه بیشتر از آن که محرک صلح باشند، محرک خشونت و درگیری بوده است. کارگزاران توسعه تا اواخر دهه ۱۹۹۰ پس از نسل کشی رواندا و جنگ در بالکان، به‌طور جدی به نقش رسانه‌ها در اوضاع و احوال پس از جنگ توجه نکردند. با اعتبار «رسانه برای توسعه» در کشورهای جدا شده از اتحاد جماهیر شوروی، امیدواری این بود که ارتقای یک رسانه آزاد و با برنامه بتواند به‌عنوان یک مولفه مهم در ایجاد جامعه مدنی و ثبات در کشورهای پس از جنگ در سایر نقاط جهان نقش بازی کند. پس از آن بود که کمک به فعالیت‌های رسانه‌ای هم در حوزه و هم در دامنه گسترش یافت و اکنون بسیاری از سازمان‌های بین‌المللی، منطقه‌ای و محلی و آژانس‌های سازمان ملل متحد با استفاده از ابزارها و رویکردهای مختلف در همکاری با رسانه‌ها در کشورهای درگیر یا تحت فشار جنگ، کار می‌کنند. این همکاری‌ها شامل حمایت از رسانه‌های آزاد و مستقل در جهت تسهیل گفت‌وگوها و حل اختلافات می‌شود تا به همه اقشار جامعه -از جمله کسانی که احساس می‌کنند در حاشیه قرار گرفته‌اند- اطمینان دهد که آنان نیز بخشی از گفتمان موثر دموکراتیک که سنگ بنای دموکراسی است، می‌باشند.

تغییر ماهیت درگیری

درگیری‌های مسلحانه امروزی نسبت به گذشته چندبعدی و پیچیده‌تر شده است. کشتار ناشی از جنگ‌های داخلی بیشتر از کشتارهای ناشی از جنگ‌هایی است که بین دولت‌ها و ارتش‌های منظم رخ می‌دهد. طی یک دهه گذشته میزان درگیری‌های داخلی افزایش یافته است. درگیری‌های که ناشی از ظهور جنایات سازمان‌یافته است و منجر به تشدید شکنندگی دولت و تضعیف مشروعیت دولت، بین‌المللی شدن جنگ‌های داخلی (مثل افغانستان و سوریه) و افزایش افراط‌گرایی و خشونت می‌شود، کمتر از طریق توافق سیاسی سنتی قابل حل است. چرخه درگیری یک روند دایره‌ای و پویا با چندین مرحله شامل سطوح مختلف تلاش‌های دیپلماتیک برای حفظ صلح است. همین‌طور روند صلح پس از آتش‌بس نیز چرخه خاص خود را دارد که شامل مذاکرات صلح، امضای معاهدات و توافقنامه‌ها، نظارت، جلوگیری از وقوع درگیری‌های مجدد و اشتی است. انتخابات همچنین مراحل مهمی را در این چرخه مشخص می‌کند، از جمله مبارزات انتخاباتی، نظرسنجی، نتایج که به راحتی می‌تواند به خشونت و درگیری پس از انتخابات بینجامد. مداخلات رسانه‌ای باید مطابق این چرخه تنظیم شود.

رسانه؛ محرک صلح یا جنگ؟

انستیتوت اقتصاد و صلح چارچوبی جامع صلح را که شامل هشت

این گروه به تن دادن به توافق صلحی مشابه با مصالحه با حزب اسلامی را ندارد. طالبان در طول قریب به یک دهه و نیم از آغاز شورش‌شان تا آغاز مذاکرات با ایالات متحده، سال به سال به‌صورت فزاینده و گام به گام، قلمرو بیشتری را در نبرد با نیروهای امنیتی ملی و حامیان نظامی بین‌المللی افغانستان تصرف کردند.

با آغاز رسمی روند و مذاکرات صلح، طالبان به‌صورت رسمی از طرف شرکای استراتژیک افغانستان به‌عنوان یک واقعیت نظامی و سیاسی غیرقابل انکار به رسمیت شناخته شدند. علاوه بر شرکای استراتژیک، قدرت‌های منطقه و همسایگان افغانستان، این گروه را به‌عنوان یک واقعیت برجسته و حتا بدیلی برای حاکمیت بر افغانستان در آینده به رسمیت می‌شناسند. در وضعیتی این‌چنین مناسب برای طالبان که به پیروزی‌های نظامی و سیاسی استراتژیکی دست یافته‌اند، برای افغانستان مقدور نیست که با چشم‌داشت بر پیروزی سیاسی و نظامی بر این گروه، آن‌ها را به شیوه‌ای که ایده‌آل خود می‌پندارند، وادار به توافق سیاسی کند. واقعیت سیاسی و نظامی حاکم بر کشور، منطقه و جامعه‌ی جهانی در خصوص طالبان، افغانستان را در نهایت به این نتیجه می‌رساند که امتیازدهی هرچند خلاف میل به طالبان برای دستیابی به توافق صلح با این گروه، گزینه‌ی امن‌تر و کم‌هزینه‌تری از سقوط نظام به دست این ماشین جنگی بی‌رحم و پیش‌رونده است.

وادار کردن طالبان به عقب‌نشینی از برپایی یک حکومت مطلقه دینی و تن‌دادن به راه‌حل میانه‌ی تعدیل نظام به‌صورتی که از یک‌سو ساختارهای اساسی نظام فعلی و روح دموکراتیک آن حفظ شده و از سوی دیگر، برخی از مطالبات طالبان به‌عنوان ضمانت‌های مشارکت پایدار این گروه در قدرت برآورده شود، توافق برد-برد است که می‌تواند افغانستان را به استقرار یک صلح پایدار و نظام سیاسی فراگیر و باثبات برساند. چنین توافق صلحی، به برپایی یک حکومت مؤقت فاصله‌ی عقد توافق‌نامه‌ی صلح تا اجرایی شدن کامل آن و روی کار آمدن نظم جدید نیازمند است. از این منظر و با این چشم‌انداز، حکومت مؤقت یک نیاز برای دستیابی به توافق صلح و ابزاری بازدارنده برای غلبه بر سلطه‌ی حکومت مطلقه‌ی طالبانی است.

شدن میلیاردها دالر هنوز هم وضعیت بد اقتصادی دست‌وپنجه نرم می‌کند. اکنون که بحث مذاکرات صلح در صدر قرار دارد، انتظار مردم نیز پایان دادن به چرخه کشتار مردم بی‌گناه است. شکوفایی اقتصاد افغانستان در ختم جنگ در کشور نهفته است. مدیریت درست مالی، با توجه به منابع مالی افغانستان و نیز جلوگیری از مصارف جنگ، کمک بسیار مهمی بر رشد اقتصادی می‌کند. همچنین با پولی که از سوی دو طرف هزینه جنگ می‌شود، می‌شود در عرصه رشد زمینه‌های تعلیمی و تحصیلی و رشد شرکت‌های تجاری کار گرفت و زمینه رقابت‌های سالم اقتصادی را فراهم کرد. واقعیت امر این است که از ادامه جنگ، تنها کسانی سود می‌برند که نفع شخصی دارند. این را به یاد داشته باشیم که نفع شخصی دیگران، برپایی ملت افغانستان را به همراه دارد.

اکنون همه چشم‌ها به هتل «شرق دوحه» و مذاکرات صلح دوخته شده است. توافق صلح میان حکومت افغانستان و گروه طالبان هنگامی منجر به ثبات خواهد شد که هم‌زمان با آن یک برنامه‌ی جامع اقتصادی مدنظر قرار گیرد. قبل و بعد از هر گونه توافق صلح با طالبان، داشتن یک اقتصاد سالم ضروری است. منابع درآمد باید با هماهنگی دو طرف به خوبی مدیریت شود و از آن برای سازندگی و عمران و آبادی کار گرفته شود. با این کار می‌شود هزاران نفر را صاحب کار کرد. اما اگر با وجود توافق نسبی صلح، وضعیت همین‌گونه ادامه یابد و منابع پولی افغانستان به جیب مافیای سرازیر شود، طبعاً جنگ خاتمه نمی‌یابد. در نبود فرصت‌های اقتصادی ممکن است شهروندان افغانستان به شاخه‌ی خراسان داعش بپیوندند و بدین ترتیب صفحه جدیدی از جنگ و درگیری‌های خانمان‌سوز در افغانستان گشوده شود.

هستند. به همین دلیل، این گروه، برقراری حکومت مؤقت را بر نمی‌تابند و به دنبال آن هستند که با توافق بر سر نظام سیاسی آینده مبتنی بر تفسیر و مطالبات مورد نظرشان از اسلامی بودن نظام، بدون نیاز به حکومت مؤقت، به‌صورت مستقیم به مرحله‌ی تغییر نظام و برپایی یک حکومت دینی بروند.

رییس‌جمهور غنی در مصاحبه‌ای با کریستین امان‌پور، مجری سیاسی شبکه‌ی سی‌ان‌ان در ۲۰ جدی، صراحتاً اعلام کرد که صرفاً به واسطه‌ی یک انتخابات، حاضر است قدرت را به جانشین منتخب‌اش منتقل کند. رییس‌جمهور افغانستان دستکم تا کنون بر این موضع‌اش پافشاری کرده است که صلح با گروه طالبان در چارچوب نظام سیاسی کنونی و با فرمول شریک‌کردن این گروه در قدرت ممکن و قابل قبول است؛ فرمولی که در امضای توافق‌نامه‌ی صلح میان حزب اسلامی به رهبری گلبدین حکمتیار و دولت افغانستان مورد استفاده قرار گرفت.

اما واقع این است که طالبان با حزب اسلامی، چه به لحاظ قدرت نظامی، گستردگی جغرافیای تحت تصرف و چه از نظر مطالبات و عقیده‌های حمایتی مستحکم تفاوت‌های عظیمی دارد. گروهی که دستکم تا کنون به کمتر از تغییر نظام از دموکراتیک به یک حکومت دینی مطلقه رضایت نداده، دشوار است که مطابق به چشم‌انداز و میکانیزم مورد نظر رییس‌جمهور غنی به توافق صلح تن در دهد.

تعدیل و نه تغییر نظام و قانون اساسی، معطوف به حفظ ساختارهای سیاسی مهم به نفع دولت و مردم افغانستان و پذیرش برخی از مطالبات طالبان به واسطه‌ی ایجاد یک حکومت مؤقت به‌عنوان بستری که مفاد توافق‌نامه‌ی صلح را اجرایی و نظام سیاسی جدید را بنیان نهد، می‌تواند یکی از راه‌حل‌های میانه و مطلوب میان حکومت مطلقه‌ی دینی مورد نظر طالبان از یک سو و تغییرناپذیر بودن نظام فعلی به‌عنوان چشم‌انداز رییس‌جمهور غنی از سوی دیگر باشد.

جدا از رؤیاهای ذبح‌شده و ترجیح‌های قابل احترام نیروهای نوگرایی افغانستان و لزوم احترام به قربانیان دفاع از افغانستان علیه شورش، در عالم واقع اما، افغانستان توان غلبه‌ی نظامی بر طالبان و وادار کردن

حالی که کشور را اشغال شده یاد می‌کنند، اما یک‌سال قبل با ایالات متحده آمریکا توافقنامه صلح را امضا کردند. طالبان در آن توافقنامه تعهد سپردند که با نیروهای آمریکایی و هم‌پیمانان آن در افغانستان هیچ نوع عملیات نظامی را انجام نخواهد داد. اما در طرف دیگر حملات انفجاری، انتحاری و حملات تهاجمی خود را بالای نیروهای دولتی و مردم بی‌گناه مسلمان این کشور افزایش داده‌اند. حالا توجیه گروه طالبان برای ادامه قتل و کشتار در افغانستان چیست؟

شاید از این جنبه بتوان جواب این سوال را یافت که یافته‌های گزارش دانشگاه «نبراسکاموها» در سال ۲۰۲۰ نشان می‌دهد طالبان در یک سال مالی، که از ماه مارچ ۲۰۱۹ تا سال ۲۰۲۰ را در بر می‌گیرد، ۱.۶ میلیارد دالر از طریق جمع‌آوری مالیات، قاچاق مواد مخدر، استخراج معادن، اخاذی، صادرات و واردات و کمک‌های بیرونی، درآمد داشته‌اند. پرواضح است که جنگ افغانستان تنها عامل دینی و مذهبی ندارد، عنصر اقتصاد نیز در این جنگ برجسته است. جنگ برای خیلی‌ها به منبع درآمد و سرمایه مادی تبدیل شده است. فقر، بیکاری و نبود فرصت‌های سرمایه‌گذاری خارجی از جمله عوامل مهم افزایش تعداد مخالفان مسلح حکومت می‌باشد.

مردم افغانستان سال‌هاست که از نبود صلح دائمی و پایدار رنج می‌برند و دوست دارند مانند سایر کشورها در صلح، رفاه و آسایش تحصیل، ورزش، تفریح و زندگی روزمره خویش را پیش‌ببرند. افغانستان پنجمین کشور فقیر دنیا است؛ جنگ چهل‌ساله، بی‌سوادی، سیاست‌های نادرست و ... از عواملی بوده که طی بیش از دو دهه‌ی گذشته، مانع بازسازی زیربنای ویران‌شده‌ی اقتصادی کشور شد. با گذشت دو دهه از افغانستان جدید و سرازیر

تلاش اسپانیا برای پاکسازی جاده‌های پوشیده از برف

اطلاعات روز: در اسپانیا تلاش بی‌وقفه برای پاکسازی برف از جاده‌ها و همچنین رساندن واکسن کووید و مواد غذایی به مناطق تحت تأثیر طوفان «فیلومنا» ادامه دارد.

مادرید، پایتخت اسپانیا از جمعه تا شنبه شاهد برفی با ارتفاع ۵۰ سانتیمتر بوده است. به گزارش بی‌بی‌سی فارسی، دست‌کم چهار نفر در موج اخیر برف و طوفان جان خود را در این کشور از دست داده‌اند؛ هزاران مسافر هم در برف گیر کرده‌اند. نیمه شب و در پی هشدار سازمان هواشناسی درباره یخ‌زدگی معابر، برودت هوا در بخشهایی از اسپانیا به منفی هشت درجه سانتیگراد رسید. انتظار می‌رود شرایط غیرمعمول جوی در این کشور دست‌کم تا سه روز دیگر ادامه یابد.

دولت اسپانیا گفته است برای اطمینان از انتقال محموله حدود ۳۰۰ هزار واکسن کرونا و توزیع آنها به مراکز درمانی در روز دوشنبه، اقداماتی نظیر ارسال کاروانهایی که با پولیس همراهی می‌شوند انجام شده است. به گفته رسانه های محلی، بارش برف در مادرید در ۴۰ سال گذشته بی سابقه بوده است. خوزه لوئیس آبالوس، وزیر راه اسپانیا گفته است: «تعهد ما این است که رساندن غذا، واکسن و اقلام بهداشتی را تضمین کنیم. راهها برای این کار باز شده‌اند.» به همین منظور نیروهای نظامی برای تخلیه حدود ۷۰۰ جاده اصلی مستقر شده‌اند. گفته شده حدود ۳۵۰۰ تن نمک با کامیون به مادرید انتقال داده شده است. فرودگاه بین‌المللی مادرید که تمامی پروازها را روز

افزایش فشار پولسی بر پانس برای برکناری ترمپ

دموکرات های کنگره و بعضی از جمهوری خواهان دونالد ترمپ را به تحریک هواداران خود برای حمله به کنگره در چهارشنبه، ششم جنوری متهم کرده اند و خواهان برکناری او پیش از پایان دوران ریاست‌جمهوری او در بیستم جنوری، اول دلو هستند. خانم پولسی یکشنبه در مصاحبه با شبکه سی بی اس گفت: «کاری که او کرده چنان جدی است که باید محاکمه شود.»

متهم ۲۵ قانون اساسی آمریکا به معاون رییس‌جمهوری اختیار می دهد در صورتی که رییس‌جمهوری فاقد توانایی اجرای وظایفش باشد، با موافقت اکثریت کابینه از او سلب اختیار کند. خانم پولسی در نامه اش به نمایندگان، دونالد ترمپ را «خطری آتی برای دموکراسی و قانون اساسی

اطلاعات روز: نانسی پولسی، رییس مجلس نمایندگان آمریکا می گوید در صورتی که مایک پانس، معاون رییس‌جمهوری مطابق با قانون اساسی ایالات متحده به برکناری دونالد ترمپ اقدام نکند، دموکرات های کنگره رییس‌جمهوری را استیضاح خواهند کرد. به نقل از بی‌بی‌سی فارسی، خانم پولسی یکشنبه در نامه ای خطاب به اعضای دموکرات مجلس نمایندگان نوشت این مجلس دوشنبه با صدور یک قطعنامه به طور رسمی خواهان به کارگیری متمم ۲۵ قانون اساسی از سوی آقای پانس خواهد شد. خانم پولسی نوشت: «از معاون رییس‌جمهوری می خواهیم طی ۲۴ ساعت پاسخ دهد... سپس به طرح لایحه استیضاح در صحن مجلس نمایندگان اقدام خواهیم کرد.»

دموکرات ها مشکل خواهد بود. آقای کلایبرن گفت: «باید به رییس‌جمهوری منتخب، جو بایدن اجازه دهیم تا اجرای برنامه هایش را در یکصد روز نخست ریاست‌جمهوری اجرایی کند.» مراسم تحلیف جو بایدن بیستم جنوری، اول دلو برگزار می شود. آقای بایدن در یکصد روز نخست ریاست‌جمهوری ضمن معرفی اعضای کابینه اش به کنگره برای کسب رای اعتماد، برنامه های اصلی خود مانند مقابله با همه گیری ویروس کرونا را به اجرا خواهد گذاشت. در صورت استیضاح آقای ترمپ پس از پایان دوران ریاست‌جمهوری اش، او از دریافت حقوق ماهانه، کمک هزینه سفر و مسکن و همین طور امکان شرکت دوباره در انتخابات محروم خواهد شد.

تیراندازی در شیکاگو دست‌کم سه کشته و چهار زخمی برجای گذاشت

در حال سوار شدن به خودروی شخصی‌اش بود، او را کشت. ضارب سپس وارد یک ساختمان مسکونی شد و نگهبان ۴۶ ساله ساختمان را به ضرب گلوله کشت و یک زن ۷۷ ساله را نیز شدیداً زخمی کرد. او سپس وارد یک مغازه شد و اقدام به تیراندازی کرد. در جریان این تیراندازی نیز یک جوان ۲۰ ساله کشته شد و یک زن

اطلاعات روز: مردی در شهر شیکاگو، مرکز ایالت ایلینوی آمریکا، با تیراندازی در محله‌های مختلف دست‌کم سه نفر را کشت و چهار نفر را به شدت زخمی کرد. به نقل از رادیو فردا، مقامات پولیس شیکاگو اعلام کردند جیسون نایتینگیل ۲۲ ساله در منطقه جنوبی شیکاگو با شلیک به سر یک دانشجوی ۳۰ ساله که

و یک زن را در خیابان از ناحیه گردن هدف گلوله قرار داد. در پی این تیراندازی، وی در درگیری با مأموران پولیس کشته شد. هنوز معلوم نیست انگیزه وی از این تیراندازی‌ها چه بوده است. پولیس شیکاگو می‌گوید که وضعیت زخمی‌ها بحرانی است.

تصمیم آمریکا برای اعلام حوثی‌ها به‌عنوان سازمان تروریستی؛ استقبال یمن، اعتراض ایران

اطلاعات روز: به دنبال اعلام تصمیم رسمی دولت آمریکا مبنی بر تعیین شبه‌نظامیان حوثی یمن به‌عنوان «سازمان تروریستی»، دولت وحدت ملی یمن از این تصمیم استقبال کرد و وزارت امور خارجه ایران آن را مورد اعتراض قرار داد. به گزارش ایران اینترنشنال، مایک پمپئو، وزیر خارجه آمریکا، یکشنبه ۲۱ جدی با اعلام این خبر طی بیانیه‌ای

اشاره کرد قرار است وزارت خارجه ایالات متحده کنگره این کشور را در جریان تعیین گروه نظامی «انصارالله» به‌عنوان سازمان تروریستی قرار دهد. به گفته او، این قدم در راستای آن برداشته شده تا حوثی‌ها را در برابر «اقدامات تروریستی» از جمله حملات برون مرزی که غیرنظامیان، تاسیسات و حمل و نقل دریایی

را تهدید می‌کند، پاسخگو کند. پمپئو افزود همچنین قرار است سه تن از رهبران انصارالله از جمله عبدالملک حوثی، عبدالخالق بدرالدین حوثی و عبدالله یحیی‌الحکیم به‌عنوان «تروریست‌های جهانی» معرفی شوند. این تصمیم در حالی اعلام می‌شود که قرار است ۱۰ روز دیگر جو بایدن و تیمش در کاخ سفید مستقر شوند. یکی از رهبران شبه‌نظامیان حوثی در واکنش به این موضوع، طی یک پست تویتری اعلام کرد این گروه حق خود می‌داند به هرگونه تعیین عنوان از سوی دولت دونالد ترمپ یا هر دولت دیگری پاسخ دهد. محمدعلی الحوثی، از رهبران انصارالله، در ادامه تویتش سیاست دولت ترمپ و رفتارش را «تروریستی» خواند.

استقبال دولت یمن

در سوی دیگر، دولت وحدت ملی یمن که از سوی کشورهای جهان به‌عنوان دولت رسمی این کشور شناخته می‌شود، اعلام کرد از تصمیم آمریکا استقبال می‌کند و «شورشیان حوثی» را لایق عنوان «تروریست» می‌داند. وزارت خارجه دولت یمن همچنین خواستار «فشار سیاسی و قانونی» بیشتر بر حوثی‌ها شد. عربستان سعودی که از دولت وحدت ملی یمن حمایت می‌کند هنوز به این تصمیم واکنش نشان نداده است.

انتقاد تهران

اما در تهران وزارت امور خارجه ایران این سیاست را مورد اعتراض قرار داده است. سعید خطیب‌زاده، سخن‌گوی این

وزارتخانه، در نشست هفتگی خود با رسانه‌ها در پاسخ به سوالی در همین زمینه گفت: «بعید نیست دولت ورشکسته آمریکا در روزهای پایانی میراث دیگری از خود به جای بگذارد.» دولت جدید یمن با نخست‌وزیری معین عبدالملک به تازگی با حضور عبد ربه منصور هادی، به‌عنوان رییس‌جمهور، در ریاض مراسم سوگند خود را برگزار کرد. اعضای کابینه این دولت روز ۱۰ جدی وارد یمن شدند، اما به محض نشستن هواپیمای حامل آن‌ها سه انفجار فرودگاه عدن را لرزاند و منجر به کشته و زخمی شدن ده‌ها نفر شد. وزیر اطلاع‌رسانی دولت یمن اعلام کرده بود حوثی‌ها و ایران را در زمینه این حمله مسئول می‌داند.

نگرانی درباره قحطی و صلح در یمن

دولت دونالد ترمپ در آستانه پایان دوره‌اش همچنان کارزار «فشار حداکثری» به ایران و تحریم گروه‌های نیابتی‌اش در کشورهای منطقه را پیش می‌برد. خبرگزاری رویترز در همین زمینه نوشته گروه‌های امدادی در یمن و همچنین آنتونیو گوترش، دبیرکل سازمان ملل متحد، پیشتر درباره تعیین احتمالی حوثی‌ها به‌عنوان تروریست هشدار داده بودند. به گفته آن‌ها، یمن در معرض خطر قریب‌الوقوع بدترین قحطی قرار دارد که جهان طی دهه‌ها به خود دیده است. رویترز اشاره کرده دیپلمات‌ها نیز ابراز نگرانی کرده‌اند تصمیم آمریکا ممکن است مذاکرات صلح یمن را پیچیده‌تر کند.

• صاحب امتیاز و مدیرمسئول: ذکی دریابی
 • سردبیر چاپی: م. علی جاوید مالکی ۰۷۰۲۲۷۷۵۰۶
 • سردبیر آنلاین: الباس نواندیش
 • گزارش‌گران و خبرنگاران: ایوذر ملک‌نژاد، جلیل رونق، خادم‌حسین کریمی، سهراب سروش، عابر شایگان، عبدالواحد حیدری، عصمت‌الله سروش، لطف‌علی سلطانی، لیاقت لایق، هادی خوشنویس و واجد روحانی
 • مترجم: جلیل پژواک
 • ویراستار: شیرمهریار
 • صفحه‌آرا: رضا مظفری
 • ارتباطات و روابط عمومی: محمدحسین جویا
 • ایمیل: dailyetilaatroz@gmail.com
 • آدرس: کابل، کارته‌سه

mjoya.dailyetilaatroz@gmail.com

شماره تماس: ۰۷۹۷۴۳۵۷۷۷ - ۰۷۶۷۱۵۲۰۶۲

توزیع: کانون فرهنگی زنگ صبح ۰۷۴۴۰۱۹۵۲

شماره تماس: ۰۷۲۹۱۱۹۵۵۱ - ۰۲۰۲۵۰۰۱۸۷

خبرهای کوتاه

دورتموند جایگزین ویتسل را انتخاب کرد

باشگاه بوروسیا دورتموند قصد ندارد با وجود پایان فصل جایگزینی را برای ویتسل انتخاب کند.

به نقل از کیکر، بوروسیا دورتموند در دیدار حساس برابر لایپزیگ در هفته پانزدهم رقابت های بوندسلیگا با نتیجه سه بر یک به پیروزی دست پیدا کرد.

در این دیدار اکسل ویتسل هافبک بلجیمی دورتموند به شدت مصدوم شد و خبرها حاکی از این است که او فصل را از دست داده است و چند ماه نمی تواند بازی کند.

مایکل زورک، مدیر ورزشی دورتموند درباره جذب بازیکن جدید برابر جایگزینی ویتسل گفت: تلاش می کنیم تا با بازیکنانی که در اختیار داریم جای خالی ویتسل را پر کنیم. به دنبال بازیکن جدید نخواهیم بود.

او ادامه داد: امره چان نشان داد که توانایی پر کردن جای خالی ویتسل را دارد و به همین خاطر او گزینه جایگزینی این بازیکن است. هفته بعد هم جودی بیلینگهام برمی گردد و دلیلی برای نگرانی در این زمینه وجود ندارد. بعد از اخراج لوسیان فاوره از دورتموند نتایج تیم در هفته های اخیر بهتر شده است چرا که هم هالند به شرایط بازی برگشته است و هم سانچو روزهای بد خود را پشت سر گذاشته است.

برگزاری جام جهانی هندبال بدون تماشاگر

جام جهانی ۲۰۲۱ هندبال به خاطر ادامه شیوع ویروس کرونا بدون حضور تماشاگران برگزار خواهد شد.

به نقل از اسپورت ۲۴، جام جهانی ۲۰۲۱ هندبال به میزبانی مصر برگزار خواهد شد.

کمیته برگزاری این رقابت ها اعلام کرد که همه بازی ها به خاطر ویروس کرونا بدون تماشاگر برگزار خواهد شد.

قرار است که این بازی های مهیج از روز چهارشنبه هفته آینده آغاز شود. برای نخستین بار در تاریخ این رقابت ها به جای ۲۴ تیم ۳۲ تیم حضور خواهند داشت.

مهاجم آلمانی چلسی طلسم شکفی کرد

تیمو ورنر بعد از ۱۲ دیدار توانست بالاخره برای آبی های لندن گلزنی کند.

به نقل از ساکرت، در ادامه دیدارهای مرحله سوم جام حذفی انگلیس چند دیدار برگزار شد که در یکی از بازی ها چلسی توانست با ۴ گل مورکامب را شکست دهد.

تیمو ورنر توانست گل دوم تیمش را در این دیدار به ثمر رساند.

تیمو ورنر مهاجم آلمانی که از لایپزیگ آلمان خریداری شد، در این فصل چندان خوب عمل نکرده است و مدت ها بود نتوانسته بود برای تیمش گلزنی کند تا اینکه در دیدار برابر تیم مورکامب در جام حذفی بعد از ۱۲ دیدار موفق به باز کردن دروازه حریف شد.

او در کنار تامی آبراهام و اولیویه ژیرو مهاجمان این فصل چلسی هستند که افت ورنر در گلزنی باعث ضدت تا تیم فرانک لمپارد امتیازهای زیادی را از دست بدهد.

چلسی در دیدار بعدی خود در لیگ برتر باید برابر دیگر تیم لندنی یعنی فولام قرار گیرد.

تولد دوباره مسی در آستانه سوپر جام

قهرمان مشخص نشده است) به عنوان نایب قهرمان لالیگا در سوپر جام رقابت خواهد کرد. ستاره آرژانتینی پر افتخارترین بازیکن تاریخ بارسلونا به حساب می آید و ۳۴ جام را فتح کرده است. او اکنون مشتاق است تا یک قهرمانی دیگر را تجربه کند و در اولین گام فردا شب به عنوان کاپیتان بارسلونا برابر رئال سوسیداد قرار می گیرد.

برابر گراناا تعویض کند خیلی راحت این تصمیم را پذیرفت، در حالی که می توانست تعداد گل هایش را برابر میزبان افزایش دهد.

اکنون مسی فرصت دارد در شروع هفته آینده یک جام را بالای سر ببرد. با وجود این که بارسا نتوانست نه لالیگا را فتح کند و نه به فینال کوپا دل ری صعود کند (هنوز

گراناا توانست از طریق ضربه آزاد گلزنی کند.

فرا تر از گل ها همه چیز بر وفق مراد مسی است. او تنها گل هایش را پیدا نکرده است، سبک و رهبری اش را باز یافته است. رونالد کومان، سرمربی بارسلونا پس از دیدار مقابل گراناا گفت: «از نخستین تمرین نه ناراحت و نه نگران مسی بودم.» مهاجم آرژانتینی پس از این که در سال ۲۰۲۰ نقش کمرنگی در بازی های خارج از خانه داشت اکنون تعیین کننده شده است. او در دیدار های سخت کاپیتان تیمش بود و در جایی که سرما تیم را تحت فشار قرار می داد و بازی کردن راحت نبود به عنوان رهبر آبی اناری ها عمل کرد. عملکرد مسی در وایادولید، اونسکا، بیلباو و گراناا تعیین کننده بود و آن معنای زیادی داشت. همچنان که مهاجم تیم کاتالانی درباره آینده اش تصمیم می گیرد داستان فکس کاملا فراموش شده است. با این حال این احساس به وجود آمده است مسی دوباره شادی را در زمین پیدا کرده است و دوباره احساس راحتی با تیمش می کند. زمانی که کومان خواست او را در دقیقه ۶۵ دیدار

مهاجم بارسلونا به روزهای درخشان خود بازگشته است و در شروع هفته آینده فرصت دارد فاتح سوپر جام اسپانیا شود.

به نقل از آس، لیونل مسی هفته ای را پشت سر گذاشت که در روزهای درخشانش سپری می کرد. مهاجم بارسلونا برابر وایادولید بازی خیلی خوبی به نمایش گذاشت تا سال ۲۰۲۰ را با احساس خوب به پایان برساند. سپس در سن مامس و لو کارمنس دبل کرد. به نظر می رسد ستاره آرژانتینی دوباره متولد شده است. شاید همه منتظرش بودند. مهاجم آبی اناری ها با به ثمر رساندن یازده گل در صدر برترین گلزنان لالیگا قرار دارد. او پس از این که شروع فصل ناامید کننده ای داشت و به سختی می توانست گلزنی کند اکنون دوباره به اوج بازگشته است. در سن مامس برابر اتلتیک بیلباو دو گل به ثمر رساند اما می توانست شش بار دروازه میزبان را باز کند. دو ضربه اش به تیرک برخورد کرد، یک گل به خاطر تنها چند سانتی متر آفساید اعلام شد و توپ دیگرش با اختلاف میلیمتری به بیرون رفت. نکته قابل توجه این است که پس از ۷۱ تلاش بلاخره برابر

برونو فرناندز:

رونالدو به من گفت به یونایتد برو

فرصتی برای عضویت در یک باشگاه بزرگ و جنگیدن برای کسب عناوین قهرمانی خواهم داشت. این بهترین توصیه ای بود او که به من کرد. رونالدو توصیه کرد برو و کاری کن هواداران یونایتد از تو راضی باشند، اینگونه آنها تو را دوست خواهند داشت. پس بازی خود را انجام بده و اینگونه می توانی بهترین عملکرد را در لباس منچستر یونایتد ارائه دهی.»

رونالدو به من مشاوره داد و این امر در تصمیم گیری من اهمیت داشت. البته من فکر می کنم در نهایت چنین تصمیمی می گرفتم، اما وقتی با کریستیانو صحبت می کنی همیشه بهتر است. ما در مورد این باشگاه، بزرگی یونایتد و اهمیت این انتقال برای من با یکدیگر صحبت کردیم.

فرناندز در مصاحبه ای فاش کرد قبل از امضای قرارداد با یونایتد با رونالدو مشورت کرده و اسطوره فوتبال پرتغال به او تاکید کرده راهی اولدترافورد شود. رونالدو خودش هفت سال فوق العاده را در یونایتد سپری کرده و در این باشگاه موفق به کسب جایزه توپ طلا هم شد. برونو فرناندز گفت: «من با رونالدو صحبت کردم و دلیلش این بود که او یونایتد را بهتر از من می شناخت.

برونو فرناندز، ستاره پرتگالی یونایتد با کریستیانو رونالدو برای انتقال به اولدترافورد مشورت کرده است.

عملکرد برونو فرناندز در طول این یک سال حضور در منچستر یونایتد فوق العاده بود و ادامه این روند حتی ممکن است باعث شود او بالاتر از کریستیانو رونالدو و در سالهای پیش رو به بهترین پرتگالی تاریخ این باشگاه از نظر آماری تبدیل شود. حالا برونو

رقابت یونایتد و PSG بر سر خرید پدیده فرانسوی

با توجه به قیمت ۸ میلیون یورویی کنونی این بازیکن، در صورت فروش او به هر کدام از تیم های منچستر یونایتد یا PSG سود سرشاری نصیب باشگاه برست خواهد شد. گفته می شود عملکرد فور مورد توجه باشگاه های سراسر اروپا قرار گرفته است و شیاطین سرخ و PSG پیشگامان رقابت بر سر او هستند.

هر چند یونایتد در خط هافبک از مهره های خوبی برخوردار است، اما خرید این ستاره جوان با استراتژی آنها در خرید بازیکنان جوان و مستعد که می توانند در این باشگاه رشد و پیشرفت کنند، مطابقت دارد.

فور به عنوان هافبک میانی بازی می کند اما می تواند در پست های هجومی تری نیز به میدان برود، این به آن معناست که او با خصوصیاتی که دارد می تواند جایگزینی برای جیدون سانچو ستاره دورتموند باشد؛ بازیکنی که یونایتد در تابستان گذشته سخت به دنبال به خمت گرفتنش بود.

طبق گزارش رسانه های فرانسوی، حالا سولسشر نیز به جمع مربیانی که خواستار به خدمت گرفتن فور هستند پیوسته و رقیب پوچتینو در شکار این استعداد جوان شده است. پس از درخشش در چند بازی، برست با فور قراردادی تا پایان ۲۰۲۵ امضا کرد و

اوله گنار سولسشر و مائوریسیو پوچتینو هر دو به دنبال جذب بازیکن جوان تیم برست هستند.

منچستر یونایتد نیز مانند PSG به دنبال شکار ستاره تیم برست، رومن فور است. هافبک ۲۲ ساله برست این فصل در ۱۹ بازی برای این تیم در رقابت های لیگ ۱ فرانسه به میدان رفته و چهار گل و سه پاس گل نیز به نام خود ثبت کرده است.

به نظر می رسد که قرار است از فروش این بازیکن سود زیادی نصیب تیم برست شود. برست در تابستان فور را از تیم دوم موناکو با مبلغ ۴۰۰ هزار یورو خریداری کرد.

افت ستاره بایرن؛

هوای رئال مادرید در سر دارد؟

دلایل اصلی افت او تلقی کرد. در واقع مشکل اصلی او با باشگاه بایرن مونیخ دستمزد درخواستی و ۱۲ میلیون یورویی داوید آلابا است که باواریایی ها حاضر به تامین این رقم و بهم زدن نظم رختکن نیستند. البته علاوه بر رئال مادرید، نام تیم هایی چون پاری سن ژرمن، چلسی یا یوونتوس نیز به عنوان مقاصد احتمالی داوید آلابا مطرح شده است.

در حالی که این آمار در فصل گذشته ۶۰ درصد بود. آلابا در ماه های اخیر آمار ۱۲ درصد پاس اشتباه را به ثبت رسانده که فصل قبل این روند تنها ۸.۶ درصد بود. همچنین حداکثر سرعت مدافع اتریشی در این فصل ۳۲.۲ کیلومتر در ساعت و فصل گذشته ۳۳.۹ کیلومتر بوده است. برخی معتقدند روشن نبودن تکلیف داوید آلابا را احتمالا می توان یکی از

مادرید جدی ترین مشتری این بازیکن محسوب می شود و اگر اتفاق خاصی رخ ندهد، فصل بعد شاهد حضور داوید آلابا در برنابئو خواهیم بود.

اما نشریه بیلد مدعی شد این بازیکن در ماه های اخیر دچار افت قابل توجهی شده و کیفیت عملکرد او مانند فصل گذشته نیست. آلابا در این فصل فقط در ۵۱ درصد از دوئل های مستقیم پیروز شده،

داوید آلابا، مدافع هافبک بایرن مونیخ در فصل جاری دچار افت محسوسی شده است.

قرارداد داوید آلابا، مدافع ۲۸ ساله و اتریشی با باشگاه بایرن مونیخ در پایان فصل جاری به اتمام می رسد و در ماه های اخیر بارها مدیران باشگاه آلمانی خبر از احتمال جدایی او داده اند. اخبار حاکی از آن است که در حال حاضر رئال

هر روز روزنامه اطلاعات روز را پشت در منزلتان دریافت کنید

Subscribe to Daily Etilaat Roz

6 Months

120\$ USD

Annual

200\$ USD

برای ادارات دولتی و شرکتها

۴۰۰۰ افغانی

شش ماهه

قیمت: ۲۰ افغانی

۷۰۰۰ افغانی

یک ساله

یادداشت: تنها یادداشت روز دیدگاه رسمی اطلاعات روز می باشد. مسئولیت سایر نوشته ها به نویسندگان آن بر می گردد.

پروژه‌ی سنجش کیفیت نفت و گاز مایع به دست «حلقه‌ی خاص تاجران» افتاده است؟

است.

هفت ماه پیش در هنگام تهیه‌ی گزارش تحقیقی در این مورد برخی از منابع به اطلاعات روز گفته بود که نرخ آزمایش‌ها به نفع شرکت قراردادی در قرارداد جدید از ۴۰ تا ۶۰ درصد افزایش یافته است. در قرارداد جدید، شرکت تی.سی.آر.سی ۲۷ درصد عایدات پروژه را به دولت می‌پردازد. این بلندترین رقم میان اشتراک کنندگان داوطلبی بوده است که این شرکت را برنده‌ی داوطلبی کرده است. اما به گفته‌ی منبع چندین برابر آن نرخ آزمایش‌ها به نفع شرکت بلند برده شده است.

چالش‌ها از کجا می‌آید؟

قرارداد جدید سنجش کیفیت نفت و گاز مایع در قوس ۱۳۹۸ هـ ش از سوی اداره‌ی ملی استاندارد (انسا) با شرکت تی.سی.آر.سی امضا شد. حدود شش ماه پس از آن که اطلاعات روز در مورد این قرارداد گزارش تحقیقی را نشر کرد، اتهام‌های فساد، ابهام و جنجال‌ها میان طرف‌های قرارداد پابرجا بود. به اساس اتهام‌های فساد و اختلاف‌ها میان طرف‌های قرارداد، اسناد نشان می‌داد که فعالیت شرکت تی.سی.آر.سی از سوی مجلس نمایندگان و شورای وزیران به تعلیق در آمده بود. به این اساس اداره ملی استاندارد حاضر نمی‌شد که مسئولیت بنادر را به این شرکت به اساس قرارداد امضا شده واگذار کند.

حدود هفت ماه پیش منابع معتبر از اداره‌ی ملی استاندارد به اطلاعات روز گفته بود که روند تدارکاتی و محتوای این قرارداد دارای ابهامات و نواقصی است که به منفعت ملی نیست. به گفته‌ی این منابع شرکت تی.سی.آر.سی با استفاده از «روابط سیاسی، فشار و تهدید» می‌خواهد به فعالیت آغاز کند.

منابع به اطلاعات روز گفته بود که قرارداد جدید پروژه‌ی سنجش نفت و گاز مایع، با اتهام‌های جعل اسناد، تبانی سیاسی، فساد و ابهامات در پروسه‌ی تدارکاتی، سودجویی شخصی و برخلاف منافع ملی روبرو است. طرف‌های قرارداد پس از امضای آن بر سر سرمایه‌گذاری، قیمت قرارداد، عواید، مصارف، تهیه تجهیزات لابراتواری، تهیه‌ی زمین و به نسبت چالش‌های محتوایی و تخنیکی آن دچار اختلاف شده‌اند.

مسئولان اداره‌ی انسا و منابع معتبر دیگر نیز این اختلاف‌ها را می‌پذیرفتند و می‌گفتند که محتوای این قرارداد در بخش سرمایه‌گذاری و ارائه‌ی خدمات دارای ابهاماتی است که عملاً روند اجرای قرارداد را به چالش کشیده است. از سوی دیگر، منابعی معتبر از طرف‌های قرارداد که نمی‌خواستند نام‌شان در گزارش ذکر شود همدیگر را به فساد و قانون‌شکنی متهم می‌کردند.

مسئولان شرکت تی.سی.آر.سی در آن زمان می‌گفتند که احتمالاً به دلیل منابع عایدزا و رشوه‌ستانی که در این بخش در بنادر وجود دارد، اداره‌ی انسا و شرکای فساد آن در شرکت قبلی قرارداد، نمی‌خواهند آن را از دست دهند.

منابع معتبر از شرکت تی.سی.آر.سی به اطلاعات روز می‌گوید که براساس اطلاعاتی که دارند در بنادر روزانه تا ۴۰ هزار دالر از تاجران رشوه گرفته می‌شود. این منبع می‌گوید که روزانه از هر موتر تیل و گاز یکونیم صد دالر رشوه گرفته می‌شود. منابع می‌گویند که عواید غیرقانونی این پروژه در تمام مدت قرارداد به صدها میلیون دالر می‌رسد.

نمایندگان مردم و مسئولان محلی همواره از ورود تیل و گاز بی‌کیفیت به کشور و موجودیت فساد در این بخش ابراز نگرانی می‌کنند. پارسال مسئولان اداره‌ی محلی استندر در هرات گفته بودند که تنها در یک ماه ۵۰ موتر حامل نفت و گاز بی‌کیفیت را به کشورهای صادرکننده مسترد کرده است. این مسئولان گفته بودند که روزانه ۲۰۰ موتر حامل نفت و گاز وارد کشور می‌شود.

با ادامه‌ی این اختلاف و اتهام‌ها، سرانجام سرپرست پیشین اداره‌ی ملی استاندارد به اتهام اخذ رشوه از شرکت تی.سی.آر.سی بازداشت و پس از آن به ۱۶ سال زندان محکوم شد. مسئولان شرکت تی.سی.آر.سی به اطلاعات روز می‌گویند که یکی از عوامل تاخیر در آغاز تطبیق قرارداد «درخواست پول رشوه» از سوی رییس پیشین اداره‌ی ملی استاندارد بوده است. اکنون که رییس جدید در این اداره مقرر شده است، در بیشتر از بنادر از ۱۵ تا ۲۰ روز به اینسو توانسته‌اند بنادر را تحویل بگیرند.

سوی معترضان بسته شده است. خواست معترضان این است که مسئولیت سنجش کیفیت نفت و گاز مایع باید دوباره به اداره ملی نورم و استاندارد سپرده شود تا به تمام تاجران به گونه‌ی یکسان و عادلانه برخورد شود و از ورود مواد بی کیفیت جلوگیری شود.

جنجال بر سر نرخنامه

بلند رفتن نرخ آزمایش به یکی از موضوعات جنجالی میان تاجران معترض و شرکت تی.سی.آر.سی تبدیل شده است. در قرارداد جدید با این شرکت نرخ آزمایش‌ها بلند رفته است. تاجران می‌گویند با وجودی که شرکت امکانات ندارد و کیفیت آزمایش‌ها نیز پایین است اما این شرکت خلاف نورم و معیارهای بین‌المللی نرخ آزمایش‌ها را از ۴ و ۵ دالر در تن به هشت دالر در تن افزایش داده است.

آقای بابک می‌گوید: «با بلند رفتن نرخ آزمایش‌ها در هرروز تقریباً حدود دو میلیون دالر تفاوت می‌آید. این تفاوت و پولی که از تاجر گرفته می‌شود مستقیماً در بهای تیل بالای مردم وضع می‌شود.»

مسئولان شرکت تی.سی.آر.سی می‌گویند که نرخ آزمایش‌ها را برای قرارداد جدید شورای عالی اقتصادی بلند برده است و در برابر آن تعداد آزمایش‌ها نسبت به گذشته زیاد شده است. به گفته‌ی آنان نرخنامه پیش از قرارداد از سوی خود ادارات ترتیب و در داوطلبی نشر شده است. درحالی‌که به گفته‌ی مسئولان اتاق تجارت و سرمایه‌گذاری، عملاً تعداد آزمایش‌ها بلند نرفته و شرکت قراردادی از «بی امکانات‌ترین شرکت در سطح منطقه»

از رقابیش را آزمایش منفی می‌دهد. این رقابت ناسالم و فساد است. وضعیت بسیار پیچیده است. یک حلقه خاص مسئولیت را گرفته‌اند.»

نتیجه‌ی بررسی‌های کمیسیون امور عدلی و قضایی مجلس نمایندگان نیز نشان داده است که قرارداد این شرکت چالش‌های قانونی دارد. شماری از اعضای این کمیسیون به اطلاعات روز می‌گویند که فعالیت این شرکت با وجود چالش‌های قانونی آن، با حمایت شریکان افغانی‌اش ادامه پیدا کرده است.

محمد رحیم علی‌یار عضو کمیسیون امور عدلی و قضایی مجلس نمایندگان به اطلاعات روز می‌گوید، پس از ماه‌ها بررسی، این کمیسیون پرونده‌ی را ترتیب داده است که به اساس آن شرکت تی.سی.آر.سی باید به دادستانی کل معرفی شود. آقای علی‌یار می‌گوید هفته‌های گذشته زمانی که اعضای کمیسیون امور عدلی و قضایی در نشست عمومی در مورد پرونده گزارش داده‌اند، میررحمن رحمانی، رییس مجلس با آن مخالفت کرده است. به گفته‌ی آقای علی‌یار پسر رییس مجلس نمایندگان و شمار دیگر تاجران افغانی با شرکت تی.سی.آر.سی هم‌پیمان شده‌اند. از این‌رو رییس مجلس نمایندگان گزارش کمیسیون امور عدلی و قضایی را نادیده گرفته است:

«از نظر از ما این قرارداد کاملاً غیرقانونی و به ضرر مردم است. رییس مجلس رسماً به تصمیم ما مداخله کرد. روزیکه اعضای کمیسیون اظهار نظر کردند و قرار شد ما گزارش خود را بدهیم. رییس مجلس علنی مخالفت کرد و گفت، کسانی که با شرکت تی سی آر سی مخالفت می‌کنند مافیاً هستند. درحالی‌که خودشان شریک‌شان است. رییس مجلس گفت که کمیسیون اقتصاد باید در این مورد گزارش بدهد. درحالی‌که موضوع فساد است و مربوط به کمیسیون امور عدلی و قضایی است. ما در مورد آن گزارش را نهایی کرده‌ایم و برای ادای مسئولیت آن را با رسانه‌ها شریک می‌کنیم.»

خواستیم در این مورد نظر رییس مجلس نمایندگان را داشته باشیم اما موفق نشدیم. محمد جمال شینواری، از مسئولان شرکت تی.سی.آر.سی. این اتهام‌ها را رد می‌کند. آقای شینواری به اطلاعات می‌گوید که در برابر هر ادعا و اتهام باید سند ارائه شود. به گفته‌ی او شماری از تاجران تنها برای اینکه از ورود نفت و گاز بی‌کیفیت‌شان کنترل می‌شود به این شرکت اتهام فساد می‌بندند تا قرارداد تطبیق نشود. آقای شینواری می‌گوید که فعالیت‌شان قانونی است. نحوه عملکردشان نیز از زیر بررسی‌های هیات‌های مختلف دولتی گذشته است.

مسئولان اتاق تجارت و سرمایه‌گذاری افغانستان می‌گویند که تقریباً تمام واردکنندگان نفت و گاز در برابر این شرکت و «حلقه‌ی خاص» آن قرار گرفته‌اند. امین بابک می‌گوید که دفاتر شرکت تی.سی.آر.سی، بارها از

لیاقت لایق گزارشگر

با گذشت بیش از یک سال از امضای قرارداد سنجش کیفیت نفت و گاز مایع با شرکت تی.سی.آر.سی (TCRC) نگرانی تاجران از ابهام و چالش قانونی در قرارداد برطرف نشده و در عین حال اتاق تجارت و شماری از اعضای مجلس نمایندگان مدعی‌اند در حدود سه هفته‌ای که این شرکت در بیشتر بنادر فعالیتش را آغاز کرده، در سنجش کیفیت نفت و گاز مایع با تاجران سلیقه‌ای برخورد می‌کند و فعالیت این شرکت آلوده با فساد است. ادعایی که مسئولان شرکت تی.سی.آر.سی آن را بی‌اساس می‌دانند

شرکت تی.سی.آر.سی در مدت بیش از یک سال از امضای قرارداد، برای گرفتن مسئولیت سنجش کیفیت نفت و گاز مایع در شش بندر، جنجال‌های زیادی را با طرف دیگر قرارداد (اداره ملی استندر) پشت سر گذاشته است. این شرکت به‌تازگی در بیشتر از بنادر به فعالیت آغاز کرده اما کار این شرکت با اعتراض‌ها و انتقادهای شدید تاجران و شماری از اعضای مجلس نمایندگان مواجه شده است.

پروژه به دست «حلقه‌ی خاص» افتاده است؟

مسئولان اتاق تجارت و سرمایه‌گذاری افغانستان و شماری از اعضای مجلس نمایندگان قرارداد با این شرکت و فعالیت آن را آلوده به فساد و همراه با برخورد‌های سلیقه‌ای می‌دانند. مسئولان اتاق تجارت و سرمایه‌گذاری افغانستان خواهان توقف فعالیت شرکت تی.سی.آر.سی‌اند. آنان می‌گویند که مسئولیت آزمایش کیفیت نفت و گاز مایع دوباره به اداره ملی نورم و استندر واگذار شود. امین بابک، رییس مطبوعات و روابط عامه این اتاق به اطلاعات روز می‌گوید که اگر فعالیت این شرکت ادامه یابد، تمام واردکنندگان نفت و گاز مایع فعالیت‌شان را متوقف خواهند کرد و وضعیت به‌سوی یک بحران خواهد رفت.

به گفته‌ی آقای بابک ده‌ها تاجر و وارکننده‌ی نفت و گاز مایع از برخورد‌های سلیقه‌ای، فعالیت غیراصولی، نداشتن ظرفیت و بلند بردن نرخ آزمایش‌ها از شرکت تی.سی.آر.سی شکایت دارند. شکایت عمده از این است که این شرکت با شماری از شرکت‌های دیگر در واردات مواد نفتی شریک است. از این‌رو در آزمایش‌ها عدالت را رعایت نمی‌کند و با شرکت‌ها برخورد‌ها سلیقه‌ای و دوگانه دارد:

«چالش این است که آزمایش مواد نفتی به دست تاجران مواد نفتی افتاده است. این ها کسانی هستند که خودشان تجارت مواد نفت را می‌کنند. این شرکت هندی است ولی شرکای افغانی دارد. این شرکت تیل بی کیفیت خود و شرکای خود را آزمایش مثبت می‌دهد. اما